

מעריב
סופשבוע

כ"ב באלול, תשמ"ו 26.9.1986

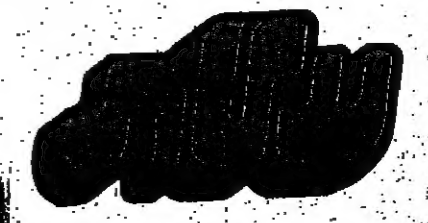
ראיון השער:
אדיק איינשטיין,
מרגיש כמו סבא

יד מגן ימני
ללל הכושי עשה
שלו
שמר
צוואות שמחות
פאר, שטח פרטי

עלית גאה להשוויץ:

אוצרות הקטנה
שוקולד ישראלי מעולה באיכות ובמקום שוויצרי

לקחנו הרים גבוהים וירוקים, אוויר משכר של האלפים, חלב טרי מהכפר וטעם של שוקולד שוויצרי אמיתי. ארזנו הכל באריזות של שוקולד, והנה לפניך. שוויצריה הקטנה: 6 שוקולדים חדשים וטעימים, באיכות של שוקולד שוויצרי, המיוצרים לפי הסכם ידע עם חברות שוויצריות ידועות. לבחירתך. שוויצריה הקטנה בטעמי חלב, מריר, שקדים, אגוזים, קרוקנט וקרנף.

גם השוויצרים היו משויצרים בו.

חדש

האזנה לרדיו

מה בין עוגה טובה לסרט כחול?
מרגרינה בלויבנד.

בלויבנד עם חמץ הפחית - מרגרינה לאפיה ולפיזור, בלי מלח
אפיקל - מרגרינה לאפיה ולפיזור, עם חמץ
מרגרינה במעט חמץ - פרוחה

תלמה
טעם תלמה תמיד תלמה

טורבו-גל

המיקרוגל הראשון בעולם המבשל, אופה ומשחים בו זמנית!!!

חיוס!
ינוק אישי והדרכה
בכל עת במרכזי ההדרכה
של BROTHER
ספר מתכונים מהודר
הכולל תרגום
עברי

טורבו-גל BROTHER - זו המהפכה האמיתית במטבח... המיקרוגל המתקדם והמשוכלל ביותר בעולם!

טורבו-גל - שלושה תנורים באחד:	טורבו-גל - חראשון מסוגו המאפשר שימוש בכלי מתכת.	טורבו-גל - בעל רשת הגבהה לבישול בשתי קומות.
1. תנור משולב מיקרוגל + טורבו.	טורבו-גל - שומר על טעמו, איכותו, ערכו התזונתי ופריכותו של המזון.	טורבו-גל - קל ונוח להפעלה - הכל בלחיצת כפתור.
2. תנור מיקרוגל.	טורבו-גל - לאפיה ובישול של כל סוגי המאכלים.	טורבו-גל - תא מיניחסטה - קל ונוח לניקוי.
3. תנור טורבו.	טורבו-גל - בעל משטח מסתובב לבישול, השחמח ואפיה אחידים.	שרות מעולה ע"י צוות מקצועי

עלה על הגל עם brother טורבו-גל

נציגים בלעדיים: אמפיסל ישראל בע"מ, אפעל נקרת אורח, פ"ת, 03-9225921.
תל-אביב: אלנוי 98, טל' 03-612994. ירושלים: המלך גורג' 6, טל' 02-240773.
חיפה: הבנקים 16, טל' 04-538629. באר-שבע: פסג' אופק, טל' 057-36633.
רח' ההסתדרות 057-36633.
להשיג גם בכל חנויות החשמל המובחרות

395 ש"ח בתשלום ראשון
6-367 ללא ריבית כפרד ע"ש

האזן מן המלך

אילן סלומון משלם 10 ש"ח ליום והעסק שלו מורח

את חברת הגינון שלו מנהל אילן סלומון מן הקטנות או מוגנת נ"י שהוא מטפל בה. יש לו משרד, כמובן, אבל חלק ניכר מיום העבודה הארוך שלו (6 בבוקר עד 10 בלילה) הוא מבלה בדילוגים מאתר גינה אחד לשני.

בחדשים האחרונים רוב החקשורות בינו לבין לקוחותיו מתבצעות מחוץ למשרד. חסרה אדמת חמרה צריך להעביר שתילי ים צורך לסייע בהשקיה אין כל בעיה. אילן סלומון יכול לטפל בזה בקלות, גם אם הוא בדרך צמודים בכפר סבא, או בדרך מנס' ציונה לרחוב.

כל זה בזכות "הפלא-פון".

"קניין פלא-פון לפני 6 חודשים, ומאז העסק הכפיל את עצמו" מספר אילן סלומון. "לקוחות אין שום קושי להשיג אותי, הם מחייגים למס' 06022200 שלי האיש שלי 06022200 ואני מסוגל למצוא פתרונות לכל דרישה תוך כדי עבודה באתר, או כשאני על הקטנטה. כאשר אני רוכב על הקטנטה והפלא-פון מצלצל, אני עוצר בהירות, חונה בצד הכביש, עונה לפונים אלי ואח"כ ממשיך בנסיעה."

כל הסיפור עולה לי 10 ש"ח ליום* (לא כולל את חודר המכשיר).

פלא-פון = פאון

טלפון מהפכני נייד בחיוג ישיר

מחיר: 1500 ש"ח

מחיר: 1500 ש"ח

מחיר: 1500 ש"ח

מחיר: 1500 ש"ח

סופשבוע

י"ב באב, תשמ"ז, 26.9.1986
1986 כל הזכויות שמורות ל"מעריב"

עורך: צבי לביא
עריכת: דניאלה בוקשטיין
עיצוב ועריכת גרפיק: יורם נאמן
רפיקה: נטע גרינשפן
מודעות: אורי דגן

קוראים יקרים,

אניק אינשטיין העניק בסוף השבוע שעבר ראיון לתלמה אדמון. מאורע נדיר. לו היו חדרים תלויים רק בו, אולי לא היו דברים מעולם. אבל השבוע יצא לשוק התקליט החדש שלו ושל מיקי גבריאלוב, "אחוז להיות בבית", והזדה עליו לקיים מצוות יחסי-גיבור. איך טוען שהוא פוגע-תקשורת, בידי דמות אנונימית וקולקטיבית של "עיתונאי ושיריח" מבוז עליו דברים שמוטב לו אלמלא נכתבו. אבל התקשורת איננה המפסידה היחידה מאולטימו של נגד חשיפה אישית. אריק מעדיף לדבר אל הקהל שלו דרך התקליט, לא מן תמך. "חשיפה הם בעצם הניגודים", הוא אומר. בעיניו זה לא אסון גדול אם מעריציו לא חוש את אליהם מדי על הבמה ולא צורחים, קומצים ומנמנים בחולצות.

מכל מקום, עלקות התקשורת מיתחו אצלו קליפת מגן קשוחה שמעמידה במבחן את משר התקשורת של המדינות. אדמון מעירה על עצמה שבמשחק הזה היא מקבלת על עמך, שלא בטובה, הקפיד של שחקן וקוף. "אינשטיין", היא משכמת, מבצע חסימות מאון אינטליקטואטי וכלי הנאה. הוא מזהר בלאות את כל נסיונות התדירה לשטחים חריגים שלו. אם תטעה לחשוב שהצלחת להבטיח את החגמה שלו, זה מפני שהוא ניחן לך לנשוא זה.

חסדים שהוא מואיל לפרוץ מספיק רחבים כדי להתבונן בבנאדם הרגיש בכלל ולהתבונן בחברו בפרט. זהו אריק אינשטיין בוגר ובשל, כבר סבא לכבוד שלא מתבייש נטל, אחוז להיות בבית, זה לא רק בזהירות להקליט, כמו ש-מרגיש כמו סבא, זה לא רק נחמה חתבת.

שבוע יבול קטן, מוגיע טיול סופשבוע מספר 50. זה עדיין לא סוף חסדרה. החבנית המקורית הייתה לספק טיולים שבועיים למשך שנה שהחלה בשמחת-חורבן בשנה שחלפה. הביטוי האחרון לשינוי הרגון של הקוראים היה כשהודענו על חלוקת האוגדן וחזרו תצף אותנו בשקים של בקשות. רבבות בקשות. קוראים קצרי-רוח נבלו לחץ, מומים ומטללים ושאלים. ה, מתי כבר... אל דאגה. הבקשות מטופלות לפי סדר הגעתן, וגם אי-יחזומה האוגדן להגיע חבנית - בוא יבוא.

במשך השנה וגם עכשיו, במקביל ל"נידודי" האוגדן, אנחנו מוצפים במכתבי קוראים ומבקשים מאיתנו לספק להם את דמי הטיולים שהתחממו מסיבה זו או אחרת. גם זה חד וחוב, אבל לחשיב לכל חפזים האלה זו משרה מלאה, ואני מנצל את ההזדמנות כדי להנציח ולמר שאין באפשרותנו למלא את המבוקש בדואר. קורא שחסר לו עתון מסוים יכול למנות אישית למשרדי המערכת בחל-אביב ולרכוש את העתון החסר. אם הוא מצוי במלאי. מטבע הדברים, ושמו רק מספר קטן של עותקים, שבעצמו חולך ומוחה עם חופן.

תלמה השער: אריק אינשטיין. כתבה
מס' 12-15. צילום: מנחם זקס

צווק מי שצווק ראשון

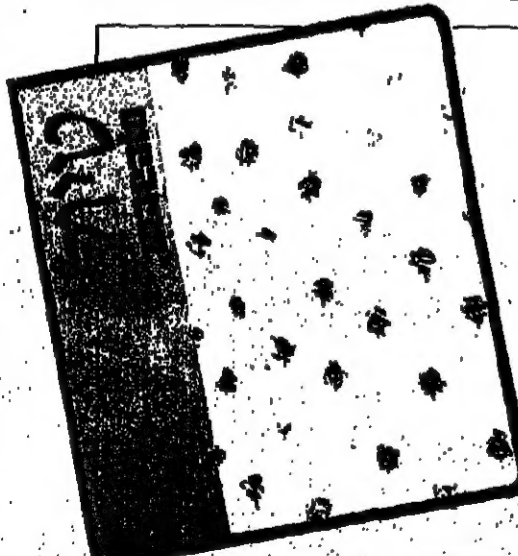

כולכם יכולים לחזור חבנית. חתום תור תרומה להיות חולח לא תודו. היא כבר שתתה מסמיק...

לא להאמין כל עובדי מולדת וזמנים של חזקתו אמילו אחד לא חסר...

- 6 מגן דוד
- מאת אבי רז
- 12 מרגיש כמו סבא
- מאת תלמה אדמון
- 16 ההגדה לבית שעדון
- מאת אידית רוזנס
- 20 נהלל. הכושי עשה את שלו
- מאת אביבה מץ
- 27 טיול סופשבוע: זכר-מינה
- מאת וילי פרידלנדר
- 32 השטח הפרטי של מני מאר
- מאת גורית ברצקי
- 35 מאתיים דולר בגפרור אחד
- מאת מנחם תלמי
- 40 יש צוואות שמחות
- מאת יעל פרמלד
- 43 לאכול בחוץ
- מאת מא"ל
- 44 המהפכה כבר התחילה
- מאת יהודית חנוך
- 47 שיפורים
- מאת מאיר עזיאל
- 50 חיים ואוהבים
- מאת תמר אביד
- 51 מטהאח
- מאת יגאל לב
- 51 הורסקופ
- 52 מעדיב לפני 35 שנה
- בעריכת גבריאל שטרסמן

למזמיני אוגדן טיולי סופשבוע

במסגרת אלה נשלח האוגדן לרבות קריא ימורים אשר ביקשו אותנו: הענינו הקוראים חזרה מעבר למשחק. במי שבבר דרענו, כמות האוגדנים מוגבלת, והחלוקה מוגבלת לפי סדר קבלת החומרות ועל-פי תחיקתן של כל הקדום זכות, אשר גם עליו דרענו מראש. לשיך, תעקם מספרן דרב על הבקשות הנמצאות עדיין במשרד, לא נוכל לצעורנו למלא בקשות נוספות. ומזמינים מובקשים לראות בבלטת ולחמנע ממניית אישיות ושלשיות.

סופשבוע 5

הנהלת העיתון

עושה שלום מגן דויד

אחרי עשר שנים בפיסגה המוציגת של קריית גת, נטש חבר הכנסת דויד מגן את לישכת ראשי העירייה לטובת קריירה במישור הכללי לאומי. לקריירה הזאת הוא מביא עבר של חסידות ישיבה בחצרו של אריאל שרון, שאגות וגידופים כלפי ראשי ממשלה וסגניהם, דווקא ממיפלגתו, ויסיון פומש בוועידת חרות לפני כחצי שנה. ועכשיו, עם העבר הזה, הוא מבטיח לפעול למען שיקום הליכוד ומציג פוזת משכונת מאוד של המפגש הגדול. מגן הוא באמת איש גדול מאוד; לבעמים אפילו מפחיד.

מאת אבי רז   צילומים: צביקה ישראלי

לא כשכילי. תפקיד נואם ומחזק לא קרצים לי, כי אני בנוי להשקיע עצמי בעשייה. ובחורמנות אחת אף הכריו. אעדיף להישאר בעירייה. בכנסת מאה ועשרים חברים, אך ראשי עיר יש רק אחד. ופעם נוספת השתתף. כשאני יושב בדיונים עקרים ובכנסת המסתיימים לכל היותר בהמלצה, אני חש מתוסכל ואומר לעצמי: הרי את השעות הטובות האלה שאני מבזבז בדיונים עקרים, יכולתי לנצל לקידום עוד פרויקט חברתי או פני כעדי קריית גת. ואחרי כל הדברים האלה, הוא נושך רווקא את העירייה ולא את הכנסת. ברור שהשילוב של השתיים היה קשה מבחינתו (אם ירדתי מהבירה הייתי צריך לנחם את מחשבותי מבעיות בינלאומיות שהעליתי

עד חמישה ימים ייאבד דויד מגן את זכר חז לפז הצמודה עם הנהג הצמוד, וישרר מן העודים והנוחות שמקנה הישיבה כבוד סת המרפדת בלישכת ראשי העירייה של קריית גת. הוא ייוותר עם התואר חבר כנסת, שבו הוא מחזיק חמש שנים, ואשר אינו מעניק לבעליו אלא נסיעה חופשית באוטובוסים ורכבת. מרצונו הטוב והחופשי מותר מגן על ראשות העירייה של עיריית מגדלי, ועל הכוח הנלווה אליה, לטובת הכוונה הפרלמנטרית המפרכת בידיהם הכבדה. וזה מודו מאוד; הרי כבר אחרי חצי שנה בכנסת ודחה מגן. הגעתי למסקנה שתפקיד חבר כנסת הוא

דויד מגן לאחר שובו ראשון בשביעית השמחה של מועמדי הדרת לכנסת: דקל ופולחן אינם מכונים לסלוח (צילום: רחובן קסטרו)

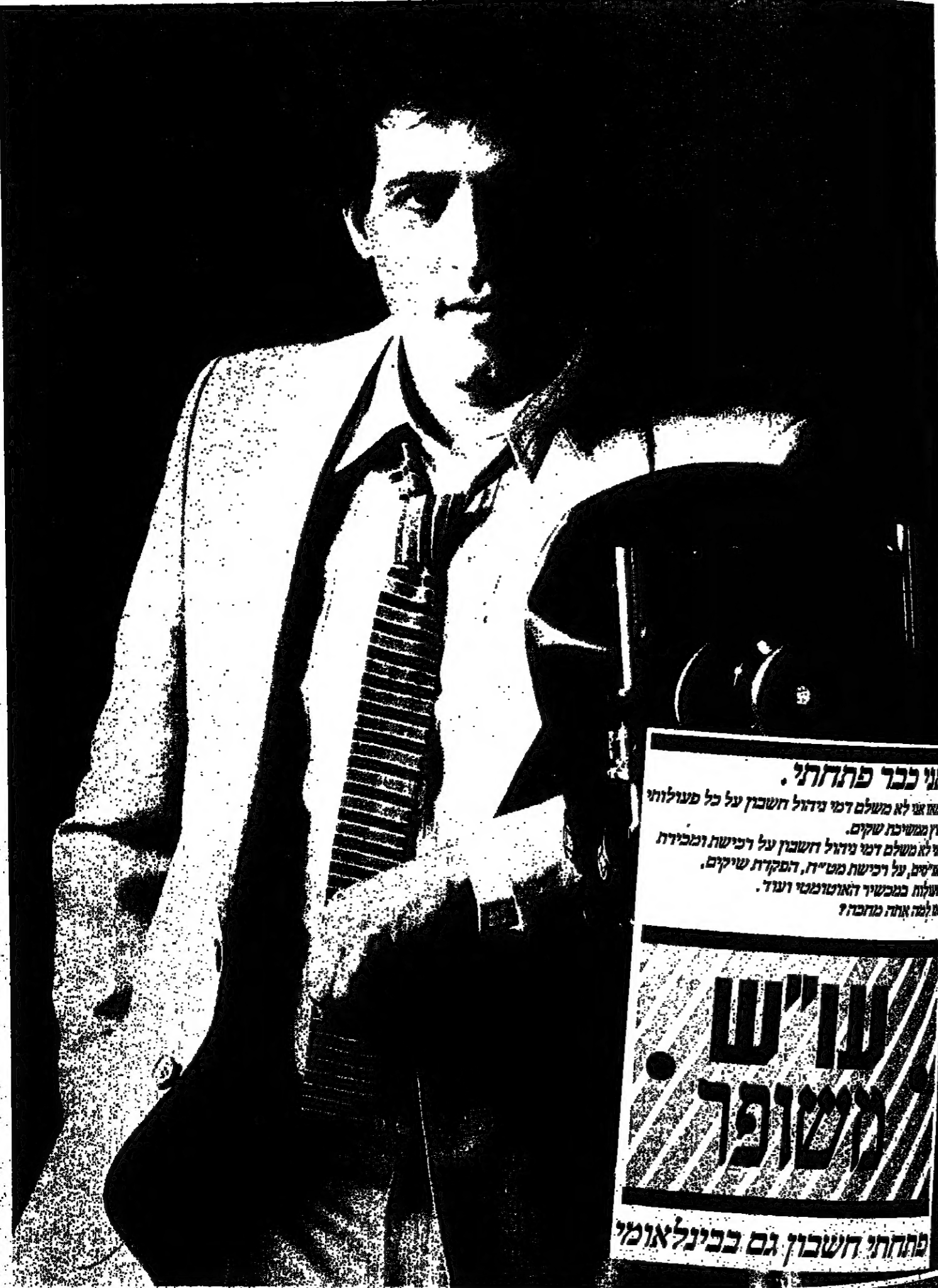
4 סוכנות

הידות, יש לומר, איננו התוכנית הראשונה לרדיד מגן. כמי שנמנה עם הנושאים הבסיסי והגסיס שבחסידיהם של אריאל שרון בעיקר בתקופה שבה ליוו שרון כשר המבחן. נחשק מגן בתורוה הציבורית בלונדון אליוסות מלולית שהעזיל לעברו של כל הוועד בעיריית. על צדקת שרון באקטובי סמנטיקה למשל, התגל על סגן ראש הממשלה דוד לוי, מחדר אחר. תוריד את סלר. אצטקית, חזק מזה אתה הברלין מיסטר אורי של הממשלה. על תגל (חמש) אצטובי (חז)

כבר פתחת עו"ש משופר?

אני כבר פתחתי?
 וואס אז לא משלם דמי נדול חשבון על כל מעלולות
 אין משלם דמי נדול חשבון על רכישות ומכירות
 ותיקס על רכישות ומכירות, דמי קניין שיקים.
 ופולק במכשיר דאטומטי ועוד.
 אז למי אתה מחבז?

עו"ש משופר

פתחתי חשבון גם בכינלאומי

הכנת אתה חשבון משופר?

„כאשר אריק שרון היה שר ללא תיק יכולנו להיפגש יותר, וכאשר הוא נעשה שר בעל תיק כלכלי חשוב ממדרגה ראשונה, ירדה תכופות הפגישות.”

הוא אתה סבור עדיין כי „שמוי גמר” והקריירה?
 „לדעתי, כניעתו של שמוי לפני כשנתיים לתכתיבים של המערך, אשר הולידו הטבח קאליציוני הגוסס ברכו למיליוני האינטרסים של המערך, פגעו במעמדו של יצחק שמיר. אשר לביטויים שנאמרו במהלך ישיבת מרכז הנוער החרות, כל חורה עליהם רק תלבן ותלחש את החרות - עניין שעומד בניגוד למאמצים שאני משקיע היום לכיוון האחדות, והכללה וחברות הטובה.”

ממש עושה שלום, אם לא במרוצתי או בתחושותי, אבל שלום כארתי שמעתי. מן המגן ההגנה, מכל האיסוף, לא נותרה אלא התחנה הבררנית, שאף היא היתה במגישתו הייבנית מאה חביבה ומסבירת-פנים. לא, הוא הכחיש בצעירותו באור-דחת, זו לא פוזה. „העובדה היא שבמבט הטלפוני, המבינים והמביקרים שאני מבקש בעש אלה, אני נקרא לתוער בכל המצאות, ואיני חשד על איש, על אף ירידות הענווה עם אריק שרון, בקנישת עמדה כיתונית.”

את כבר אריק איש מחנה מלחמה? אני מבקש ממך לא לאלץ אותי לומר דברים לא מדייקים. אני רק סקרן וחוזר ומבקש, לדון פחות בחזות המצאות חיות, ובמיוחד בחזות של, כאשר נמצא בעיצומו של מאמץ לבקל את המצאות. ובכל זאת, איפה אתה עומד בדעותי? כפי שניסיתי להסביר לך, אני עומד במשע ממנו אפשר יהיה, כך אני מקווה, להחיל את כל המדיניות שבין המצאות בתנועת החרות.

חוצץ מלעמוד שם, מן עורגו-ממקום וזהם במחנה-שרון, ששרון נאמניו הקמפין מאוד להכניס את קיומו (מגן כניסו שרונים) עיר ובחירות שעברו. אין מחנה שרון ואין מחנות. יש תנועה אחת. עכשיו הוא מורה בקיומו של המחנה הזה לצידם של מחנות שמיר, לוי ואגנר, ואמר כי המחנה נולד בתנועת חרות לפני חצי שנה ולא היה קיים קודם - תרשה לי חוצץ. אלא שבעת מן שנה אחת חסר-שטח של מעט הוא כבר הציג את שרון כשר חיות התקדירות ביחידות. ער בני קמפאון כל שורה וקדמה לכל עושי-דבריו של שרון. רק רוצה חוצציה: תלה הפשלה מסוימת, עליה שיקל-ותועלל של שני הצדדים.

(מורע, נגיה, או צבי רגו) - יצביעו בשביל איש עייתית-פיתוח, מרוקאי, כרויד מגזן מן יכול רק להפסיד מאיתור עם הליברלים, ויוצא שהוא פועל בעצם נגד עצמו.

מגן: „אני לא עורך שום חשבון, ושום שיקול אישי לא מנחה אותי, כאשר אני בחון עניינים לאומיים ממדרגה ראשונה.”

ואיתור: חרות-ליברלים הוא עניין לאומי ממדרגה ראשונה.

לדעתי, כן, לדעתי, רק צדד כזה יכול להבטיח סיכוי כלשהו לליכוד להגיע לעזרת הכבודה אחרי הבחירות לכנסת השתיים-עשרה.”

עומת השיקולים הממלכתיים-להפליא שמטעם מגן בכל דבר ועניין, יש חברים מבני-עניין במפלגתו המפרשים את צעריו באופן שונה כמקצת. לדוגמה, התלחשו לפרוש מראשות העירייה מוסברת כך: מיצה את עצמו בקריית-גת. כוחאם לקיסלוג ולשיחך הנכבדים שלו, הגיע לפיטגה כדי להתקדם, עליו להימלט מהחויג האיתור: לעבור מהליגה הארצית שבה הוא נמצא, לליגה הלאומית. הפרישה מראשות העירייה באה אטא לבסא: עליתי כיתה.

אבל מגן מתקשה. אין לי שום חשבון אישי ושום שיקול אישי במערכת המאמצים שלי להידתם למען הוצאת הליכוד מהמשבר בו הוא מצוי היום. עכשיו הוא מהאומ"ל-תפס פוזה של משכיד-השלום, המפסיד הגדול. ממלכתי ולאומי. מרינאי ולא פוליטיקאי. מנהיג שימו לב.

אך אתה רואה את התנועה הבאה של חרות? כל התבטאות פומבית שלי בעניין, עלולה להכשיל את תניסון שלי לתרום להבנה בין האישים השונים המנהיגים את המחנות השונים בתנועת החרות, ובדשותך אני אמצע מלומר את דעתי בעניין זה.”

לפני שחזר מארבע שנים אמרת שזהו-שובה הוא, הצייר שמוי-אריק, ובשנשאלת או מה עם דוד לוי, עניית, „הוא לא...”

עשה לי טובה כל התבטאות בעניין המחנות והסיכסוכים ההודסים היום כל חלקה טובה בתנועת החרות, תתקלקל את הגשר והחילך ונבנה בין המחנות, שאני גאה שיש לי חלק בבנייתו. אתה לא מצטנה שבמתי משפטם בארצות עיתונאי אני אחרים את מה שנבנה בעמל של חודשים רבים. כל זמן שיש סיכוי כלשהו להבייא את תנועת החרות והליכוד, אורץ לטפח את אותו סיכוי בכל הכוח ולהימנע מתבטאויות מיותרות.”

„שיניתי במידה מסוימת את דעתי על שמעון פרס. מערכת „הספיצבור שהתפתחה סביבו מעוררת אצלי הערכה והערצה.”

(המשך מהעמוד הקודם)
 כאן, תצטק בבית-ד' רמלה. כעבור זמן, בראיון לעיתונאי, אף אמר כי לוי הוליד תמורת שותף-הפעלה בטלויזיה. באותה ישיבה שבה השתלח כלפי לוי, נכה והקשיב ראש-המשלה ראו, מנחם בגין מן „הארץ”. בועם הישיבה חייך אלי מר בגין ולפני שהלך אמר לי פעמיים שלום, לא פעם אחת. מגן, יש לדעת, היה אז כן שלושים ושבע. בהחלט לא ילד. בריוק שנתיים אור-כר, בישיבה עם ראש-המשלה אחר, יצחק שמיר שמו, שאג מגן, שמוי גמר את הקריירה.”

יש, כמובן, רונגמאות נוספות לכיריונות הפוליטית הזאת - שמעון פרס, גם הוא ראש-המשלה, מערכניק אמנם, נאלץ לפני שנה לגעור במגן: אל

„היו שעשו ספקולציות באילו חידוש הידידות והסולחה המבורכת בין מגן וראש-המשלה דוד לוי לבין ראש עיריית קריית-גת עומדת בניגוד לידידות עם אריק שרון.”

תאיים עליי - חסד בוודאי גם ניסיון הפושט הלילי של מגן בנודעיה האלימה של מיסלגתו בשלהי החורף שעבר. ועם רקורד כל-כך מפואר וחלך דודי מגן להתמסר לשיקום תנועת החרות: כך הודיע כשבשר על פרישתו מן העירייה. אלא שהוא אינו מוכר כאישיות פוליטית שמישקלה-הסגולי ומעמדה מאפשרים לראות בה דמות היכולה לעסוק בשיקום והפילגה.

משום כך, שאלתי אותו מי אתה שתשקפה מי ביקש ממך מי הפריע לך לעשות זאת עד כה? אני לא אחראי לציטוטים שבוודאי לא יארו מפי, ענה, לרבריק, לא אמר כי יתמסר לשיקום תנועת החרות, והוא יכול להוכיח זאת, כדי להוכיח, שלף את החרות המרמס ובו הודעת הפרישה שלו, וקרא באוזניו „את כל מיצאי נומי מתכוון אני לתרום” - תעשה לי טובה וחריגיש את המלה „לתרום” - למען שיקום תנועת החרות וביסוס הליכוד לקראת המיבתים הקשים והצפפים לוי.”

תפסתה דוד מגן לא יתמסר לשיקום חרות, אלא יתרום-למנוח-השיקום, והמלה „יתרום” מורגשת, כמבוקש. ומה הפריע לו לתרום-למען עד-כזה וחזמן ורוב שנאלץ להשקיע בעיריית קריית-גת, נג, טוב.

כאשר חזרתי, עדיין ראש-עיריית, כבר תרם דוד מגן משול למען השיקום: הוא השתתף בכנס תרם בלתי-פורמלי של חברים בסיעת הליכוד, שבוהה דרונגניקים ורשולו ליברלים, שהוקדש לעניין איתור חרות. הליברלים, עניין משונה מאוד: אם תתחשק האיתור, יהיה מישקל הליברלים במסורת המפלגה המאוחדת, שלושים אחוז לפחות, ונבואה יתתי: האם אפשר להעלות על דעתך כי השלושים-האחרותיהם הולדו - ששכונם, מורשנים, מבוגרים וחתיים בארץ

האזנה לשיחה

מגן דויד

(המשך מעמוד 8)
דויד מגן אינו מאשר, כמובן, קרעו התקדמות ביחסים עם פיתאמוס בסדרה, מערכת הפגישות שלהם נעשה רליזה יותר, כי שרון פגו פחות. נראה ששט. כאשר שרון היה שר ללא חיק יכולו להפגש יותר, וכאשר הוא נעשה שר בעל חיק כלכלי חשוב ממדרגה ראשונה, ירדה תביעות הפגישות. נכון ששרון לא הוזמן להגינת התביעות של הים מגן בתו של דויד, בתוכה שער, אבל את אר חוק בגלל הכלל הנקוט במשפחה מגן שעליו אין מומינים שרים להגינות משפחתיות, כדי שלא יאפילו על גיבור האירוע במיקרה הזה, על הים הקטנה.

היו גם כאלה שניסו למלא טורים עיתונאיים בספקולציות, כאילו שחידוש הידידות והסולחה המהרבה בין מגן ראשדמשלה ודויד לוי לבין ראש עיריית קרייתגת ודויד מגן מתכוון לדויד מגן עומדת בניגוד לידויות עם ארץ שרון, ציין מגן. הכוונה לו שאי אפשר לדבר על מתינה, כי נוצרה ברית, ומגיד אמנם, ככל הבריתות כוחות, בין לוי ושרון. והייתי שותף ליצירתה, התפאר מגן. אפרופו לוי, שמגן הגדיר את יחסיהם עתה כידידות עמקה שנתהקה מתורש בשמונים וארבע, יש לומר כי כבר בשמונים דאחא לא התלכח המנהיג מבית שאן מחצלתו של מגן להכיל ברשימה לכנסת: ללוי אין שום צורך במתחרים על המקום הצר בניקשה של מרוקאים מעיריית פתח.

בשמונים וארבע, כשוכה מגן במקום הראשון בשבועיה השניה של מערכת חרות לכנסת, משר אלו גליסיה מצד חרתיים בוספים, שלא אובו את מיסמיהם שלהם, שפירו אריות פעם נקב שומבית בשמותיהם של מיכאל רקל ורונני מילוא כמו שכנאה אינם מוכנים לסלול לו על כך, בכלל, הקבוצה המובילה של הצעירים בחרות מתייחסת אל מגן כאל אנטסיידר. הבורות האת - משה קצב, רבי מרדור, מאיר שישורית, אהוד אלמרט, מילוא, יוכי נטניהו - רוצה למשוך את מנהיגות שמיר ככל שניתן כדי להצליח לרלל על דור הבניים, לוי ושרון, כדי לרשת בעצמה את כתר ההנהגה. עליש הגיל, שירי מגן לקבוצה הזאת, אבל הם מאוד לא אוהבים אותו, וזו לשון המשפט.

אני לא יודע על כך, הניב מגן. אם אתה אומר, חוקה עליך שברית את העניין. אני יכול להתנחם באהבה העמוקה שיש לאשתי כלפי. כך היא מספרת לי מר" פעם.

המוחק מקרייתגת משועשע בעליל. בניגוד להכנסות המאיימת כמנהיגה מתבונן בחיפוק המרתק הנודש של מגן בארץ ודמשק, הוא דווקא שפע חיוכים והשיב בלי בעיות על השאלות הכי ברטות. אלא מה כאשר הוא מעוכות עם ציטוט ארכיוני לא סיימפטי, יש למגן מיהנה מעצבן לפסות בורכות לא נכון שיש ציטוט כזה, או שיש ציטוט כזה אבל הוא אינו נכון, או שהציטוט דווקא נכון אבל משמעותו היא זו ולא הדין. והנה.

בציבור יש קי יומיו של בורית. למי שיצר את חריטו הזה, אם הוא אכן נוצר, צריכה להיות כעיה עם מצפרו ועם התחבשות לאמת.

אתה עצמך אמרת פעם שיש קי, אף דעיתת נמוך. מעבור זמן הצורית ש, ניהנת בסבלנות ובאורידיות. מה האמת?

אני לא יכול להעיד על עצמי: ואכלו אותו ציטוט על-אודות קי דעיתת נמוך הוא פשוט כנראה היפוכם של דברים שאמרת. אם כן, אני מבין שאמרת. בי יש קי אף דעיתת נבדה.

לא זכור לי. ורשה לי ליען את הוידעך, ואכן מורה שפך ורשה לי גמר למי ואם מכלילים להגידו דא (המשך מעמוד 49).

דויד מגן. אני יכול להתנחם באהבה העמוקה שיש לאשתי כלפי.

אלוהים אחד ואין שני

למי דויד מגן, מלחי במלה, זה כרטיס-הביקור של דויד מגן. אישיצבור, אשר כיתון עשר שנים בראשות עורית, ולפי עדויות ולפי העדויות שהוא קיבל מחממשלה, ולפי תוצאות בחירות בשלוש מערכות בחירות שבהן הוא עמד למבחן הציבור, הוא כנראה תצליח בהפקירו. אותו איש וגם מכון כבר חמש שנים כחבר-כנסת ואת הניסיון שהוא רכש בשני התחומים, המוניציאלי והמדינמנטי, הוא מתכוון לתרום להנהגה המוליטית שלו, מתוך אמונה שתהנועה המוליטית שלו, הליכוד, היא זו תראויה והמתאימה להנהיג את המדינה בזמן הזה.

בן ארבעים ואחת. יליד מן שבמרוקו, עלה לארץ עם משפחתו (שמונה אחים ואחיות) בחינת בן ארבע. אחיו מהגריטולים ומעברה, שכונה בקצה בירושלים, תשכלות חיכויות, קיבל תחילה חינוך דתי ואחר-כך חינוכי-קוואליטטי. שירה בגולו ובשוריון, צאמהקבע, והשתחרר בדרגה רבישור, בגלל נטיית לחיל בזמן השירות אולץ לעברת את שמשפחתו, מנוסוגו (שפירושו, לדבריו, "אלוהים אחד ואין שני"). ובחד במגן מגן דויד - הציורף מצא חן בעיניו. אב שלוש בנות ובן, ונשוי לרחל, בת קיבוץ נל-עד. בגיל-יד יש למגן, הסופרין, ידידים ומכרים, וזו לא קל. יש לגן חילוקי-דעות מוליטיים, במישפטים, מדברים על הרקע החברתי ולא על הרקע המוליטי.

למי ארבע-עשרה שנה עקרה משפחה מגן לקרייתגת ודויד התקבל לעבודת במגןל המגנזון בעיריית. נדחם למעילות מקומיות, ליכוד, ובעבור שותיים התפרסם לראשונה כשמינה את עצמו לקגן ראשי-עיריית, חיום, דחוק כל-כך מהעלולי המוליטיקה המקומית העלובה החיא, הוא אינו מודח אבל גם לא בדיוק מבחיש. חלפן עוד שנהיים, ובחמישי-חצו בשש את כס ראש-העיריית, שעתה אחי עשור, הוא נמר ממא. איזה ראשי-עיריית היות. אין ההתנחם מניד על עישהו, הצטנע השבוע, אבל לא שבה להזכיר שלאחרונה נבחר בקולותיהם של יותר משבעים אחוז מן המצביעים, ושהליכוד קיבל לראשונה רוב מוחלט במעצת העירייתו. הו האוירוקציה של ראשי-עיריית המקבל מחושב. עיו. צוון עוב.

עם נשאל בראיון-עיתונאי אם יש לו חולשות, ואי-על-מי, שחשיב בקוים לא תצליח למנות אלא, לא נאם גדל. ולא יכול לדבר על כל נושא. וזוהו. ויש לו חרוב מניענות. גלח חשבו, אבל אתה לא עצמה עיבשו, למי כיוס המוסר השגן על מקדושי-בית-דא מחול מה דעיתת.

חדש

חלב כפרי

טנא נגה

טעם של מזלבה קטנה

האזנה מיוחדת

אריק איינשטיין בהופעה:
 "לא חסר לי לעלות על
 הבמה. הלב של הענין
 שאנחנו עושים זה לא
 הפדצוף שלו או הנוף שלנו,
 אלא השירים".

השירים הם בעצם הגיבורים.
אריק איינשטיין.

מאת תלמה אדמוץ
צילומים: מנחם זקס

מרגי'ש במזן סבא

אריק איינשטיין, בהסכמה ודירה לראיון, הוא אמן למוד נסיונות מרים של שיטות המשחק העתונאיות. אם חטעה לחשוב שהצלחת להבקיץ את ההגנה שלו, זה מפני שהניח לך לעשות זאת. בחרכים שבהם מתגלה האדם העדין והרגיש לגסות הרוח המשתלטת, יכול מי שרוצה לעשות חגיגת פרשנות פסיכולוגית. אריק משועשע ועצוב בגלל האפשרות הזאת, תמיד ומראש.

ש' אנשים שמטפסים על הרים,
יש אנשים שצונחים מגבהים.
יש אנשים שריכבים על מוטות,
ויש כאלה שנימצאים מרחקים.

אבל אני אהבה להיות בבית.
עם התה והלחמן והספרים הישנים.
ואני אהבה להיות בבית,
עם אותה האוהבה ואותם ההרגלים.
"אהבה להיות בבית", אריק איינשטיין

13 250202-0100

અલગથી ૧૨

מלך בית ישראל

המשכן מהעמוד הקודם

נקלית רק בנושא עבודתו. התקליט החדש. שם התקליט, שהגיע השבוע לזמנית, "אורח לחיות בבית". גם אם במשפט הזה יש קורטוב של אמת ביוגרפית, המשפט, על הדיבור, על הבית, על לא מוכן להצטרף להם.

הוא יחזור וידבר על "העיתונאי גם הרוח", רמזות אנונימיות קולקטיביות, שניכונה מאספה של פציעות ויגות. הראיון כולו מתנהל באופן שבו העיתונאי מקבל, שלא בטובתו, תפקיד של שחקן תוקף. אינטנסיביות אמן על כל שיטות המלחמה במצב חסומות באופן אינטנסיביות וכלי האתה הוא מזהה בלואות את כל נסיגות החרירה לשטחים הפרטיים שלו. אבל היה בסדר, הוא אומר, כדי לעזור לך לעבור לשאלה הבאה. לפי תוקם הראיון על מנת המפורסם, הוא עובר, הדבר פעמים מלשון "אני" ללשון "אנחנו". אחרי איתור כל כשפה האינטימיות תרע ש"אנחנו" זה מימי גבריהם, עלי מורה, מיכאל תמות. האנשים שאינם.

אם תנסה לחשוב שהצלחת להבין את ההגנה שלו, זה ממש שהוא יניח לך לעלות זאת. בחריכים שכתב מתגלה האדם הערץ אריק איינשטיין, יכול, מי שרצה, לעלות חגיגה פרשנות פסיכולוגית. אריק משועשע ועצוב כנלל האפשרויות האלה, תמיד ומראש.

ההפסד העיקרי של הקדרא, במקרה הזה, הוא,

הבית והמזכיר יוסי על עטיפת התקליט החדש (צילום יורם לוקוב)

„אורח לחיות בבית? בן וגם לא. לפעמים בשאני בחוץ תוקפים אותי גענועים הבית. לחיות במבצר הכמות, הנעים. שם אתה בעצם חומשיי.

שאני מאוין. הקדרא המתמקד בטקסט יותר באן על האינסונציות של איינשטיין, על המימיקה המעוררת. אפילו חשתיקת של נשמעת היטב ובזימן ריקק, על רקע צלילי התקליט החדש, המתגנן לאורך שיחתו. מרוב, אל תשכחו, בשחקן יצירתי, שהקוסמית וזרמת ברזל. גם כשהוא רוצה להסביר כמה עצוב המשותף העצוב שעליו הוא, הוא משאיר כשוליים איוו גומה קטנית, שינוי קטן בנחן חסיל, שמשכיב אתה על הציפה. שלא תהיה עצוב לגמרי. הוא זה מני שהוא בודד, במרכז העולם כריגוע של תלכאכית האסמרת. והו, ולמי שגם הוא היה אומר כבשיו, "הור" בבואם דועם, מלא עשן סיגריות. והו, כאומר להחשיק את המספוט הרכלני אתה ולחמיר, בנושא תח ובנפשים אדירים, גם אני, והו.

שאמרת שאני עובדת לראיון אותה, הווריד אותה. הוא לא מתראיין. אתה מוכן בשם של מכתבי.

מה מתאוס מסתגרז הוא מתראיין כל הזמן. הוא מסתמך גדול כותבים עליו בעיתון המון. יותר מדי. מה שאני אומר לך עכשיו את האמת. מיליון ראיונות יש יו.

אבל בכל זאת, אם לדרבנט במתינות, אתה לא רץ לקראת זה. תראי, יש פער בין מה שאני אומר לעשות, בין השירה האהבה הדימונטיקה, לבין העניין הטכני הזה. שנקרא לו, נתיב יחסי ציבור. צריך למצוא את שכלי ההבין בין הדברים. זאת לא רק בעיה אישית שלי. אני שומע את זה מעוד אנשים. אפשר לכתוב, לצלם, לדבר, אבל צריך לשמור על איזה שון מפורסדות. זה מוכן לך את מבינה.

בישיבה כזאת פשוטה, כמו שאנחנו יושבים מה ומשוחחים, אני צריך לחשוב כל הזמן איך להגיד דברים כשהם מופיע בעיתון זה מקבל חשיבות רבה. לגאמר, אני נכחית הרבה. יש שמוציאים דברים מתקשרם. אני תמיד הייתי רוצה שיצטטו אותי כמו שאני מדבר, לא רק דוח הדברים, אלא המילים שלי. לדיק, זה אלמנטרי.

אתה מוכיח את שיש גם פער בין התרומות שלך, לבין אריק איינשטיין והאופן

גם. גם לזה. אני יודע, לשלש, בקשר לשיר חיוני יבוא וישאלו אותה עלית על הגל היווני אין גל יוני. איון אני לא יודע מה זה גל יוני. תהיה פוליטיק, בן להורים יוניים, הוציא תקליט יוני. היים משה הוציא תקליט יוני. לי יש שיר אחד יוני. אז זה כבר לא יוני.

אין במחנה הנקט לשיר "שכונת אריק איינשטיין" שמעתי את אבי חתני אומר במחירי תוכנית הבוקר שלי, שחשתי אתה בסדר לך את הראש על הבוקר. השיר הוא תירא בתקליט אישי שלי.

כן. זה התחיל בזה שרציתי להוציא תקליט של שירים יסתייגניים. בא לי שירים אסתטיים, ינונטיביים, יוניים, גם יסראליים. ישנים והחדשים. התחלתי לעבוד על המילים עם עלי מורח ועובתי את זה. אחרי-כן התחלתי לעבוד עם מיקי גבריאלי על התקליט החדש, ולקראת סוף התקליט חזרתי לשיר היווני. התלבטתי אם לכלול אותו. חשבתי שזה קליל מדי, אולי. בסוף פתאום החלטתי יאללה שפתאום זה נראה פשוט נורא, אן כח יסתייגני בנחן. כל זה אחרי-כן.

התקליט זה מאז חן בעיניו, השתעשעו. אתמול קראתי בעיתון שיש מישהו שחושב שו פארוודיה. זה לא פארוודיה. אותו מישהו חשב גם שיש בשיר הזה רמזים לחורה בתשובה. זה כליך טפשי והמבצא הוא, שזה חוק, זה אריק.

יש קטעים בשיר הזה שנשמעים כמו חקלאות של ספק בשבאלון וזה שותף יחד עם כל החברים שלך.

כן. באנו לאולפן ואן בא מוכן, הערצתי להביא את יחורה מוליק, וכלם, חשבאים, כלם, גסרתי להם הפנים מחד. ואו התחלנו לרקוד. עכשיו משמיעים את זה כבר קצת יותר מדי. לא צריך להגשים בהשמעת שירים.

הבוקר שמעתי את "עמוד מצוקי" גם זה שיר שאמרת להגשים בהשמעת. אני רוצה להקליט אותו עוד פעם. שירי און קרוב מדי לזמן הצידה. זה לא מספיק טוב. זה הרגשה שלי. אני מכיר את הבקעה הזאת, כשפולטיס שיר שהוא עוד בתולך. אתה לא יכול ולא רוצה. אתה לא אחר העמדת, זה משפטי, השיר מקבל את המשקע שלו. בתקליט החדש יש שיר או שניים שעשיתי בלחץ של זמן. חסר לי בזה קצת חוץ.

איה שריד? לא. משנה מה, אני אגיד עכשיו ליש לא אפה אני לא מחדך.

השיר על התרבי יוסי בתקליט החדש נשמע אפס בבלוב שכל המפקדו לבדו. השיר נגן לי חזרה של המבצית ליטנור מנצח. משוע מרש שון גם בלחן, מזהו מן יודתי הערין הזה, והתנה העצב.

זה את אומרת. מוב, תוכי יוסי היה באמת נחמד. האהב עלי בתקליט הזה. מה צריך לעצור את הוצאת כיר לתת את הכבוד הראוי לשיר, לאברהם חלם, שכתב אותו. אני מרגיש שיש לי כאלו כבוד לתהליך בעשייה שלי, שיש לי חלק בו. הוא באמת שיר של השואה. זה לא קורה הרבה. זה קורה פעם בשנים בשיר של השואה יש קסם שהוא אפילו לא מרע לו זה שיר שמקורו בן היסוד, אהבה, תהלים והמנגינה.

לחלשי יש מיה חזה בלב שלי. הוא היה חסר של החרים שלי. כשנולדתי כתב להררי: ליעק. ודברת בראור? כתב לי שיר כשנולדתי. לא נזכר את המלים. אבננו לא נלך עכשיו לאלומות הישנים משוע כמו, לליריק קטן, שיגדל שיהיה פראמבציק. חלפי היה איש מקסים. משוער מסיים האיש הזה מקולם לא התראיין. לא לדורין, לא לסלודויה. זה לא שלא רצו לשמע אותו. הוא נמנע מזה. הוא היה איש מיוחד במינו. כיר, שנה לפני שזרם נפטר, הופיע בנחמאלה להאליס הקסן בנחמאל תל-אביב. הוא היה כליך צנוע שאם יכול היה לחפיע גם בנחמאלה להאליס, לא היה מועד שם.

האתה - אני לא מוסיף בגלל סיבות אישיות. אתה - מרע לוח שיש רעב עצום בקהל. לראות אתה - לא רוצה לדבר על זה. בעיני דברים קטנים הרבה יותר חשובים ממה שאת חושבת. אני מכיר אנשים שלא מופיעים.

זה לא אריק איינשטיין. אני כותב, אני יושב אבננו עושים מסייע אבננו שרים. יש לנו שם של דברים רוצן לעלות. זה לא שתבדאר לא עושה כלום.

א חסר לך מוכיחית וזאת כלום. אתה חסר לך לעלות על הבמה. לא. לא חסר לי. חלל של העניין שאבננו עושים זה לא הפרוצ שלנו, או הנוף שלנו, אלא חשיירה. השירים הם הניכרים.

הלואי ויחתי יכול להפיע היה קל לי להפיע הייתי נחנה הלואי. אבל זה לא ככה. אז אני אומר שהשירים הם בעצם הניכרים. ככה תמיד אני רוצה את זה. אז לא רואים את הכדארט עומד על המנה ומזיע ואנשים מורידים כברים ומנפצים עם כל מני תולצות באוויר, וצורחים, וקופצים והסדרו את זה אפס גדול.

אני לא ילך. אני כבר סאם. עם השנים דברים שהיו לך תולכסיות לגנבה, כשהוא מתבונן, יש לך מסקנות לגביהם. כלומר, זה זה: אני יכול רוצה לעשות, זה זה אני לא יכול ולא רוצה. לא צריך להכריח את עצמי, אני אחר לא צריך להכריח את עצמי. זה פשוט. אם מישהו אומר לי רוב כוח אני מקבל את זה בשנייה. אני אפילו לא חודר לחוד נשמע שלו.

זה נראה מור, כאילו, אתה מוזהב, חיי היה כראי בשביל המנסה. אכל יש דברים שחם מסע לחי.

אתה לא מרע לעבודת שותפה מיוחדת. אני לא מתעסק בזה. אני לי-מי להגיד על זה. כשאת אומרת דברים מוכן כזה, אן באמת שיש זה מוכן את הכדארט, כי זה היה שזרם בלל לאי.

וזהו, הרוח, והאנטי-פירמה, הכלל הן לנרמיה. אנשים מרמזים מן שיתאזה על אזהבה. אנשי שמע במדברים על הדורש והמקסימיה והנצי לא שרמזו אף אוי שקם ואומרו, אורי, במהו אוננו מרמזים, נמזה אזהבה נמללים אנשיהם.

אז תגיד, אפילו להגיד את זה, זה כבר מיותר. אני יודע שיש מה שאני רוצה לעשות. זהו. זאת חלפה שלי. אבננו גבראים, ואין מלכאים. - שבע שירים בתקליט אתה מתבטא. יש בו שפת של חלך רחם עצוב, משלים.

אז זה לא מתוכנן. אבננו עוברים משיר לשיר. כמו שחל לוחם. אני תמיד מאמין שבסוף יהיה משהו שיהיה בכל זאת, אותו מסיקאי, אותו כוח מלם, אום אנשים שישבים ועוברים. זאת אומרת שהחזות שלהם תאמץ מלל. תוכי יוסי תוכי יוסי, שיר יוניו שר יוני. זה כאלו במרחקים עצמים זה מזה אבל זה אבננו תמיד אבננו. מיקי ואני.

שתי אתה אולי תגידה תקליטים. איה קשר יש לך עם גבריאלי? מיקי זה מיקי. כשהתחלנו לעבוד ביחד הוא היה אני מבוגר ממנו בעשר שנים, אבל עשיתי את תשעה האמנות שלו ביחד. את יודעת, אנשים עומים על מני העבודה הזאת שמישהו עשה איתך תקים, שמישהו הלחין, ניגן, היה טכנאי באולפן. תשנים שזה מוכן מאליו. אבל האנשים האלה, מיקי, הם שותפים מלאים.

בתקליטים האחרונים אתה כותב כבר את זה חשיתי.

אני כותב כבר הרבה שנים. ביר, בלחנות גמשה כתבה. כל השבוע לך, למשל. את לא בעינים מתכוין גם עם שלום חנוך. למח לי לקחת ללך טכני עליו בעיתון.

אין אתה כותב אף זה באו אבננו מתבטע עם מסייע. בדרך כלל כך אני לפעמי שיער, למשל, הערצתי נבנני לי כשיצאתי פעם מלחל של מיקי. הוא גר מאחורי המשרה. יש לי שם מלל קטן, רחבת קטנים, יום, נבנני, והרששם. זה קטן לכתב שם. יש שם מרש קשר חדי-צור, כי מפקדת שם. זה אולי נבנני וקטן, המסל של מלל שם אתה מאמץ, ודברים נקרא לזה, עושה כל שם מלל שיער ללחן הים הכללי, רק שהטיסה שלי, שהיה שיער זה זה באמת את זה שיר, זה

צויר, זה תיאטרון. זה זה בחיים, כל עשייה חיונית, שהיא כאלו קטנה, אבל בכל זאת טיפה. אם אני אודה בסדר, וזאת תהיה בסדר והוא יהיה בסדר, אז הכל יהיה בסדר. לא ואבננו שייצא מזה שיר.

אתה שר בשיר הזה, בין השאר, "לא רציתי לא להיות עורף, מי שמסין, מסין, למח כל מי שמפקד, מסק. מי שמסין, מסין, למח כל פעם אני צריך להסביר את זה מחדש. השיר הוא שיר. זה לא עלי או על מישהו. זה גם עלי וגם על מישהו ועל עוד רבים. השיר מדבר על הישיבה על הגדר. אבל זה לא אני שיושב על הגדר.

יש ש מות, על אילו תופעות אתה מדבר? על ה'הו' ה'הו', על ההתארגנות. על הכרוא ניסע לחוץ לארצו, יש לי עוד כל-כך חרבה עבודה לשפר את עצמי, להיות כדאים ישר, להיות כדאים, זה. שכל אדם ישפר את עצמו, ביחס לחברה הקרובה לו, למשפחה. אחר יושב ביתר.

בשיר "ישב מל הדייר" אתה כותב, יהיה לנו חלום, עכשיו איננו ערף, יהיה ארצי מלחרי את חלפת מיופן, מה מאב לך.

נמות הרוח, האנטי-פירמה, הכל הסך לגורמה. זאת הטיסה שלי, שאני אומר עכשיו את זה. זה מלוח ביוש מצד. זה לא רק העיתונות. יש אנשים שמתבטאים מתוך שינאה על אהבה. העשיל עם המשפט הזה מה שאת רוצה. והלישה לחי הפרט, שקרים, מנס אני שומע שמדברים על חופש הדמוקרטיה ואני לא שומע אף אחר קם ואומר אורי, כמה אבננו מתלככים, כמה אבננו מאמללים אנשים. המול שלנו שיש מה כל כך הרבה אנשים נהרדים. אני מנסה לראות את הדברים הטובים, כפי שנכתב באחד השירים. אני אומר, את חלפת מיופן, לא חלפת, כי חלפת זה אבד. אז לפעמים יש יאוש אמיתי, ואני רוצה לזרוק את הטיסה הזאת. אולי משהו ישתנה.

השיר עולט יותר טוב כל זה באמת עצוב, וקשה לי יודע אף זה בחוץ לארץ זה גם לא מעניין אותי. אני גר פה חוזה הבית שלי. אני לא רוצה שובתי שלי יהיה יפה, אבל אני גם לא רוצה שיהיה מביע זה הכלל ואני לא מנלה שאומרים שפעם היה יותר טוב. לא אבל לא היה כל כך רע.

יש כאן גם שיר אהבה לילח. למי בדומה? רחל אבננו. יעקב רחל זה סיפור אהבה פנטסטי. רחל היא גם הנבה שלי. היא עושה לי מה שכל נבדה עושה למכא שלה. היא מתוקה, חתי.

מאד לא מאז חן בעיני לא ההמלה של החתונה עצמה ולא העניין של הסרט. אבל אני לא יכול לעצור. אני אני הייתי מעריך שיחיה החתונה 15-20 איש. אז היה לי הכי נוח. אבל אצל דחיים, את יודעת, שמהה צריכה להיות נראית, לא רק מרגשת. זה עניין של טקסיות. תעמיד את עצמך במקומי. מתאוס אתה מרגיש כמו איה כלי משחק.

ההפסד עצמו - אני לא בער. אבל אני לא עוצר אנשים. רגן שור שאל אותי אם אני רוצה לראות את הסרט, ואמרתי לא. הוא שאל אותי אם אפשר להשתמש בשיר "הוא חור בתשובה. אמרתי: אני לא יכול לאסור עליך. אבל אני גם לא יכול לקחת חלק בדבר שהוא לא לרוחי. אם אתה שואל אותי, אני אומר לך - עובד. הוא עשה את זה בתמימות. הוא חושב שזה טוב. אבל אבננו מתעסקים מה עם נשמות, עם אנשים, עם רגשיות. אני אפשר להקריב את כל זה על מנחה המפולסיות. אני אפס כל ההמלה וכל הרעש וכל הבלבלות שפעם. אני מבין את התולדה של זה, אבל זה פשוט דוחה אותי. זה לא נעים. כדאים בשמחה שלו רוצה פרסיות. אני רע בשמחות המוניות, אבל כשהו נהפך לארוע תקשורת, זה לא נעים. אז צריך להתנהל.

בשיר "ישב מל הדייר" אתה כותב, יהיה לנו חלום, עכשיו איננו ערף, יהיה ארצי מלחרי את חלפת מיופן, מה מאב לך.

נמות הרוח, האנטי-פירמה, הכל הסך לגורמה. זאת הטיסה שלי, שאני אומר עכשיו את זה. זה מלוח ביוש מצד. זה לא רק העיתונות. יש אנשים שמתבטאים מתוך שינאה על אהבה. העשיל עם המשפט הזה מה שאת רוצה. והלישה לחי הפרט, שקרים, מנס אני שומע שמדברים על חופש הדמוקרטיה ואני לא שומע אף אחר קם ואומר אורי, כמה אבננו מתלככים, כמה אבננו מאמללים אנשים. המול שלנו שיש מה כל כך הרבה אנשים נהרדים. אני מנסה לראות את הדברים הטובים, כפי שנכתב באחד השירים. אני אומר, את חלפת מיופן, לא חלפת, כי חלפת זה אבד. אז לפעמים יש יאוש אמיתי, ואני רוצה לזרוק את הטיסה הזאת. אולי משהו ישתנה.

השיר עולט יותר טוב כל זה באמת עצוב, וקשה לי יודע אף זה בחוץ לארץ זה גם לא מעניין אותי. אני גר פה חוזה הבית שלי. אני לא רוצה שובתי שלי יהיה יפה, אבל אני גם לא רוצה שיהיה מביע זה הכלל ואני לא מנלה שאומרים שפעם היה יותר טוב. לא אבל לא היה כל כך רע.

יש כאן גם שיר אהבה לילח. למי בדומה? רחל אבננו. יעקב רחל זה סיפור אהבה פנטסטי. רחל היא גם הנבה שלי. היא עושה לי מה שכל נבדה עושה למכא שלה. היא מתוקה, חתי.

מה שברור, הכסף לא מפתה אותו

היו מקרים שאהב נוקקת לעזרתו וזוהי חיה שבו. בודואי. אני שומע עליו בעניין הזה. משבע הדברים שאני גודש לעזור יותר ממנו, אבל בפעמים שהייתי צריך אותו חזר תמיד יהיה שם.

התקליטים שלו נמכרים היטב, גם וחדשים וגם הישנים. עד היום הוא הוציא 30 תקליטים. הרפורטואר כולו נמכר כל הזמן. אין תקליט שלו שלא מגיע למכירה של 20 אלף. בסך-הכל הוא מכר לא פחות מ-750 אלף תקליטים. זה ומנפת חסרת תקדים בארץ. ניסית לדבר. על ליבר שיוצא לחתונות.

ניסיתי. כל הזמן אבננו מדברים על זה. אני חושב שזה חשוב שהוא יגיע. זה דבר שהוא חייב אותו לאנשים שלו. זה שג של אמנות שדורש חזקתה. יום אחד יכול להיות שיוצא להמשיך מה שברור, הכסף לא מפתה אותו. הוא איש. צנוע מאד. והוא מבטא את רגשיו. הדברים עומד במבחן החדשות. לא שם הוא אדם חזק דומן. אני לא מכיר אנשים כאלה.

באחד מהמקרים שאתה נוקקת לעזרתו

התאחדות לילדים

האחדות לילדים

בניו של אליהו סערון פתחו השבוע בצומת מסובים אנדרטה לאביהם, מרכז קניות ובידור, להגשים חלומות שלא הספיק לממש. כשמדברים בסערון קשה לקבוע איפה גמרת האמת והיכן מתחילה האגדה. האיש אדי-המימרים ושתגס-העין היה בחייו "המושל", "המוכתר" ו"הפטריארך" של אור-יהודה. "קבלן קולות" בכיר של מפא"י במעברה שאמר "טובת המדינה היא טובתי, וטובתי - טובת המדינה". בנו, אנשי עסקים מהדור החדש, רוצים לחקות את גיבורם שהיה עשיר בחכמת חיים. הם רוצים גם הרבה כסף.

מאת אידית רותם

מסעדות, אחת שיפורים - אחת חלכית. בקרוב יהיה רייבסטור-שתי-קומות, אולם שמעות, מוזקן לזריחת מכונות, לונדראריס קטן ושינת חי. כשנגמור את כל הפרויקט, העסק יעבור 24 שעות ביממה, כל יום, כולל שבתות וחגים, חוץ מאשר ביום כיסור וימי זיכרון.

לפנישה הנערכת באתר החלומות החולכים ומתגשמים, "מרכז מסובים", מגיע רק צורי, יוסי בסידורים. אבל מה שאני אניר לו, יוסי היה אומר אותו דבר בדיק, ככה אנונו, בראש אחר, יש לנו אותו דעות, אותו חוש תופנו" ויוסי, שמבוע אחרי שלוש שעות, מאשר את העניין. אנונו, אותו ראש, חשבים אותו רב".

יוסי סערון, שיער מתולתל, כרס, שמש שחור, הרבה חיוכים, גם בעיניים. טיפס ירידותי, צוחק בקלות. צורי סערון כילי, כמעט כמו האומם. מי שלא מכיר יכול להתבלבל. הברליס צורי, האלגנטי בין השניים, מעדיף געלים מעור משוכה, לובש חליפות אם צריך. יוסי, בקיץ כמעט תמיד במגדלים, לעמלים כמכשירי צר, לא לובש חליפות אי פעם. גם בחתונה שלי, אחרי איזה שתי רקות הורדתי את העניבה וחלקי. חצי מות, יוסי הוא הכבוד, בן 30 נשוי ואבא לשני בנות צורי, בן 27 גם כן נשוי ואבא לבת.

השיחה עם צורי מתקרת כחריקת "מרכז" (המשך בעמוד 19)

בא היה אדם נפלא. אישיות מאור מיוחדת. לא יורע אם יקום עוד אחד כמותו, אומר צורי סערון. "הרמות של אבא זה משהו שאנחנו שומרים כל הזמן בלב. אהבנו אותו והערצנו אותו. אני מקוה שאנחנו ממשיכים את דרכו. אם נמשך אתו יו ונחשיבה שלו, נגיע רחוק. אנונו בדרך הנכונה, אומר יוסי סערון.

אליהו סערון, האבא של יוסי וצורי ומי שבמשך שנים רבות היה מוזהר עם אור-יהודה, הלך לעולמו לפני יותר משלוש שנים אבל ממשיך להתקיים בזכרונם של אלה שהכירו אותו, כמו גם במספר לארמבוטל של קטעי עיתונות בארכיונים. חייו היו רצופים פרשיות מסעירות שרק מיעוט נחשף לציבור. למרות שאלהו סערון ר"ל אבא לתת-ראין ולהצטלם, ועתונאים אהבו לראיון ולצלם אותו. דמנות יוצאת-הדופן, שפתו המיוזנת וסיפורי הציוניים ריחשו אליו את השומעים. גם למי שהכירו אותו מקרוב היה לפעמים קשה לקבוע אישה נגמרים ספורי האמת והיכן מתחילה האגדה.

שלוש דקות מאור-יהודה, קצת לפני צומת מסובים, מגשימים עכשיו יוסי וצורי סערון את חלום אביהם המנוח, להקים כאן מרכז רציו ומסובי. מה זאת אמרת? יש לנו מה תחת-היד, וחת-האטק שני

צורי (מימין) ויוסי סערון ב"מרכז מסובים", שלוש דקות מאור-יהודה. משמשים את הילד האב

ההגדה לבית סעדון

מהאינטליגנטים עם העניבות שיושבים היום בכנסת ובמשלה, אני חושב שהוא היה יותר "כשר" מרוב. מישו צריך לכתוב עליו ספר.

במשפחת סעדון כבר חשבו על זה. בעזרת השם, כשתפנה, בכתוב בולט ספר על אבא, אומר צורי. בולט זאת אומרת האמא מרים, הכנת טובה ורחל והבנים צורי ויוסי. הביוגרפיה של אליהו סעדון מתחילה בלוב, משם עלת לארץ בגיל 13, לבדו. חלק מהדרך עשה, לדבריו, ברגל. בשפתו המקורית נהג לספר על הימים שהיה בהגנה ונלחם על כיבוש המקום לו קרא אוריחור, על-שם מפקד הפלוגה שלו, יהודה

אליהו סעדון (שמאל) עם דוד בן-גוריון

"היתה לו אישיות חזקה והרבה חוכמת חיים. אנשים בצרות היו באים אליו עם דמועות בעיניים, והוא היה אומר להם אל תדאגו, אני אסדר, ובאמת היה מסדר."

פיינגולד, דל שנהר עליה יאחז (אורז). אבא לתאר איך גירש וגם הרג מסתגלים מידן שהמכונה כיבוש החרש שמאחור יחור נחפר למעבר - לדבריו, המצאה שלו לכינון עבודה עברית ויישוב. מהיר של ארדישראל, בעיקר אבא. לספר על הימים בהם שימש כשומר של בן-גוריון, זה היה גם כנראה מה שהביא אותו למשא.

ליהו סעדון, שהתברר טוב במנגנון המפלגה, למר גב לנצל אותו כדי לקדם את עסקיו הפרטיים. מומנים היום הוא היה האיש הנכון במקום הנכון, בתחילת שנות ה-50 הגיעו לארץ אלפי עולים חדשים ממדינות חסרות מסורת דמוקרטית, אנשים שלא ידעו בכלל מה זו מפלגה בבואם, גילו מהר מאוד שהשלטון כאן נמצא בידי מפלגת שחוקה בן דא פא"י. מאחר שרובם לא הבינו בדיוק מה רוצים מהם ולא דיברו את שפת המנגנון, שבו היו תלויים בצרכים הבסיסיים ביותר, כמו עבודה ומגורים (לחם עבודה), נוצר הצורך הדחוף באנשי קשר שמכילים את שפת המנגנון וגם מסוגלים לתרגם אותה לעולים החדשים הוראות, שוכות האה, מה שצריך.

אנשי הקשר, מתורגמני המנגנון המפלגתי, היו (המשך מעמוד 36)

מלככות 19

אומר להם 'אל תדאגו, אני אסדר', ובאמת היה מסדר. הייתי שואל אותו איך אתה יכול להבטיח דבר כזה, והוא היה עונה, 'תראה צורי, מצווה ראשונה כבר עשיתי. הבנאדם יצא מפה עם תקווה, ומי שיש לו תקווה בלב - מצליח. דבר שני, אני עם הקשרים שלי ובעזרת אלוהים, אצליח'. הוא היה עסוק ומעיל 20 שעות ביממה. כבר בשש בבוקר היו מגיעים אליו אנשים, לבקש טובות. זה היה יותר גרוע ממשרד ממשלתי. בתור אבא הוא היה לארגן, מה שרצינו קבלנו. פינק אותנו, אבל מה - רדס בידסטר, רצה שלמה. אם היה צריך לעזור בעסק, עזרנו. בבית היתה מין אווירה שהכל של כלום. אחד בשביל כלום וכלום בשביל אחר."

את זיכרו של אבא תמצית בני סעדון בשלם קטן שתלוי מעל תחנת הרכבת "נחלת אליהו", כתוב שם פעם, מוסר. הייתה אוריחורה כולה בחזקת נחלתו של אליהו סעדון, מוכרונתיו של בן 30, שכבר לא גר שם יותר. בתור ילד שגדל בעיירה, אליהו סעדון היה בעיני האיש הכי חשוב בעולם. מי שגדל עם חשב שזה העולם, ולאליהו סעדון היו קשרים גם בעולמות אחרים. הוא היה גאון המקומיים, אליהו השם היחיד שהיה מכיר גם מחוץ לאוריחורה. הלכו עליו כל מיני סיפורים גם על הקשרים שהיו לו עם הברזאים ואפילו עם ערבים מידן. הוא היה רגוע של גיבור. המרחק בינו לבין הרמיוות שראינו או במסרטים שהוצגו בקולנוע במרכז אוריחורה נראה בעיניו קטן מאוד.

לאליהו סעדון, בעל השוררים הבה, ירד הער והאשון של העיירה שנימנה עם מיסרית, הרביקו כל מיני כינויים במשך חייו רביהמפלגה. "השריף של אוריחורה", "המשל", "המוכר" ו"המסוראיד" הם רק כמה מהם. ירדיו הברזאים קראו לו אבדיווסק, בשבטסטר, באו שייח'ים לשבעה, ישבו שם ימים שלמים, התאכלו עם המשפחה, מסר כדורי עלאותה, כיום פנסיונר, מוכיר מפלגת חעברה באוריחורה וכעבר מוכר גנדי קפתחולים במסע, חקידר חשוב באותם ימים.

ערן אוריחמיסרים ושתסיהעין היה בחולט טיטוס שני במחלוקת. גם הסיבה לעינו המנועה היתה שגוייה במחלוקת. היו שכתבו כי נמצע בעת שרותו ב"הגנה", לעומתם טענו אחרים שנפגע עוד בלוב, לפני שעלה לישראל. מתאונה, או שגולד כן, רבים אהבו והעריצו אותו, אחרים שנאו אותו ופחדו ממנו. גם נאמנים שלא נשא על כתפיו הירחבות שום תפקיד ציבורי, עריין נחשב באוריחורה לאיש הכליכול. במרכז החרש של העיירה מסובב עכשיו זה צעיד שלא ידע את סעדון, בן 17, ילדי המקום, אומר לי. אליהו סעדון מצלצל לי משתחו... באמת לא יודע. דעותיקים נוכחים ועוד איך, מדיכרים עליו בנענועים סבולים בהרבה נוסטלגיה. השנים, כך נראה, טישטשו את חלוקי-היטות של פעם את השנאות הישנות. אפילו מי שנחשבו ליריבים מושבעים, מדיכרים עליו היום בהרבה תם ואחרת.

עם מדיכרי בדרשות שהיה ראש המועצה המקומית, ויתר או למעדון מלחמה גלויה. היינו יריבים מבחינה ציבורית וידידים מבחינה אישית, מספר בדרשות. "היתה לו תפיסת עולם אחת, שונה מזקנים לא אמר לו שום דבר. ב'55, כשהתגנתי לאוריחורה, רציתי להתייג פה מיר. הוא חשש שיהיה יותר מדי סדר, ותתחילו להתקטט. הערכתי את העוצמה שלו, את זה שתמיד ידע להשיג כל מה שרצה. היתה לו אינטליגנציה מפותחת. מאחר שרבים באיטליאציה חרשה וחוכמה חיים, אילו היתה לו גם השכלה מורמלית, היה מגיע רחוק. הוא היה צמוד למסא"י, ידע לקשור קשרים עם אנשים חשובים במפלגה ולבצל את הקשרים האלה גם כאשר להם היה ניהול שום מבצעים. אותו סעדון פשוט ציפשו על כל החוקים וההוראות, אבל בשאניי, ויאה כמה

(המשך מעמוד 17)

מכיש. כל ניסיון לכונן אותה לאפיקים קצת יותר אישי נחלק בהתמקדות אלגנטית. צור לא חושב, למשל, שזה צריך לעניין מישוה כמה כסף יש להם מנק או באיזו מבוצית הם נוסעים. הוא יודע על מה הם מדברים, כשהם עובדים התפרסמה באחד העיתונים מנה שתיארה את בני סעדון כטייקונים צעירים ורועים. אליהו בקהרמיה ישראלי, שהעשיר לא עלה להם לראש. עוד היה כתוב שם שהם ידעו את מה שעשה הוא מהאב שלהם. באוריחורה אפשר היה לשאול את רחבה אנשים מפתעים, כאלה שהכירו את אלו סעדון מקרוב וידעו שהאיש שעשה בחייו קטע לרוב, הוריש אמנם לבניו רכוש, תחנת-דלק וזה שמו ארטה בן כמה רונמים, אבל לא את הממון חדש בשביל לנהל חיים סטיל "דאלאס".

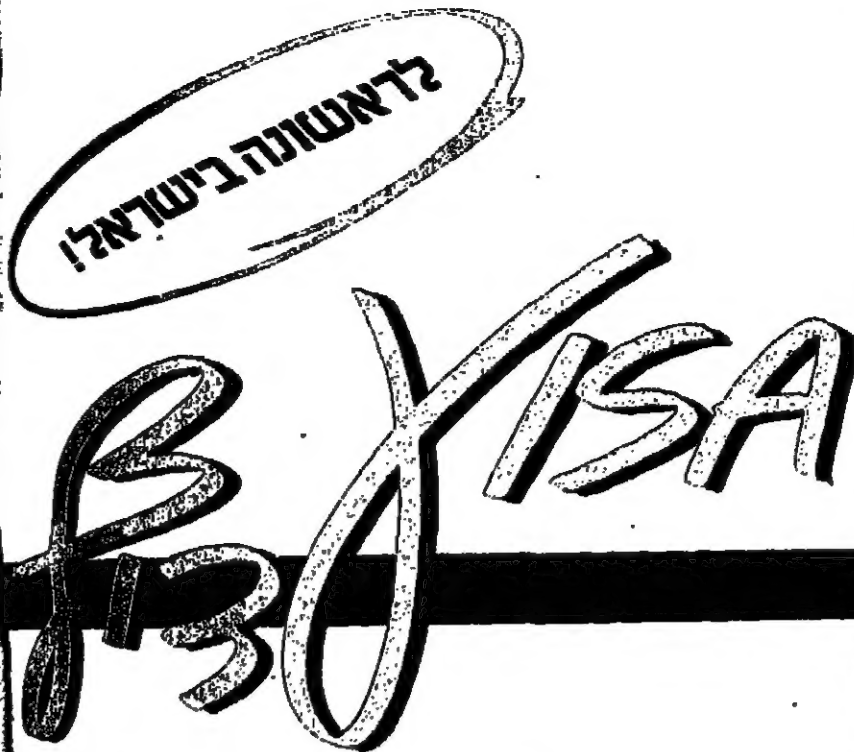
והי שרצה לשכוח את הכתבה הזאת, מרבה להשתמש בצירוף המילים "צאי מפה בכל פעם שהוא לא מעוניין, או לא כל כך נוח לו. לענות. הדרך שלי להתעלם בחינניות משאלות שלא מתחשק לו לענות עליהן - לא לאשר, אלא גם לא להכחיש - היתה כנראה הסיבה ליציאתו מהעיר שמוכר כאן ביהרשים עתירי-ממון, אבל מה - נעמק רק בשוה אורח, שנערכת אחרי יומיים, הוא מה שמסביות שנות הם נקלעו לקשיים, מכר חלק משטח חלק שלום ליחוסקאל אסלן כדי להחזיר חתם. קרת ששוקקים בחוכות, לא בושה, גם אצל עש עסקים גדולים ואיירים הגלגל מחוכב, פעם לפעם פעם למשה ויסי אומר, אנהנו כמו אבא, אם י' לו לידה אחת או מליון, מתנהגים בדיוק אותו דבר."

את אבא, אליהו סעדון, הם העריצו בלי גבולות. תהו לו אישיות חזקה והרבה חוכמת חיים. אנשים מרחו היו באים אליו עם דמועות בעיניים, והוא היה

סעדון במעלה, שנה '62 (צילום: יצחק ארדה)

"תמיד החזיק בית פתוח. לעוממים היה מליונר, למעמים לא, אי-אפשר היה לדעת."

התכנית היחידה שנותנת לך קו אשראי מתמשך

השתמש בכרטיס ה"ויזה" שלך בשיטת "ויזה עדיף" ותהנה מיתרונות בלעדיים:

- ★ אשראי אישי ארוך טווח, בנוסף לתקופת האשראי חיינם (עד 30 יום), כמקובל בשיטה הרגילה.
- ★ החזורים חודשיים נוחים.
- ★ תשלום ריבית אחת לרבעון.
- ★ אפשרות לפרעון מוקדם בהתאם לבחירתך.
- ★ אפשרות לניצול מלא או חלקי של קו האשראי.
- ★ אפשרות לניצול קבוע וחוזר עד לתקופת האשראי.

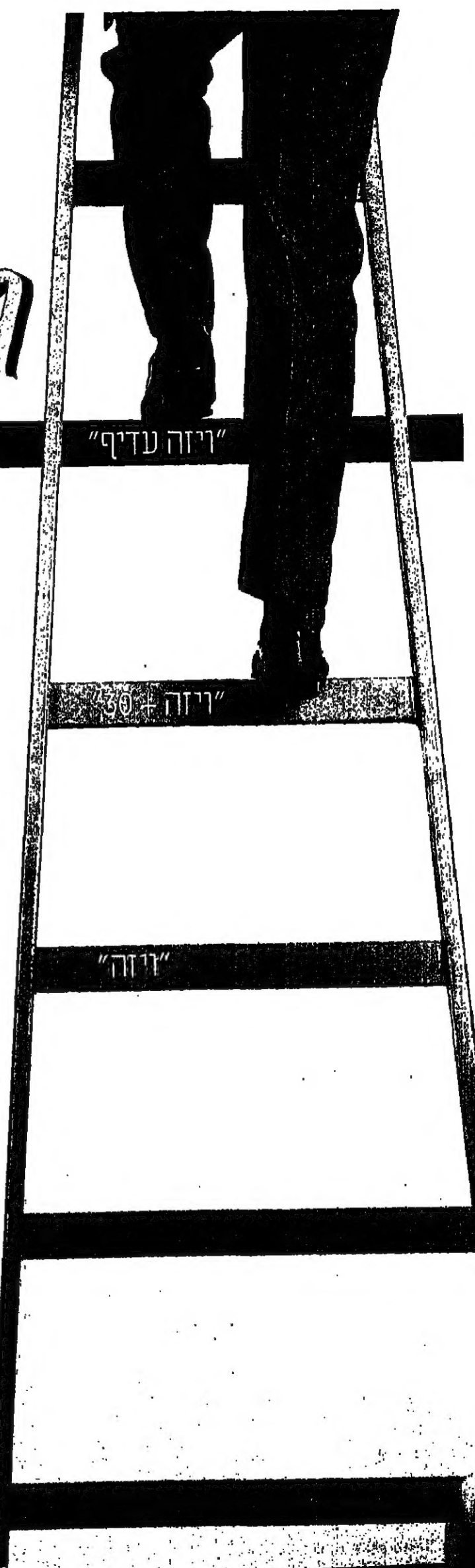
"ויזה עדיף" מאפשרת לך תכנון טוב יותר של קניותיך ותקציבך.

פנה לסניף הבנק שלך, חתום על "ויזה עדיף" וקבל קו אשראי אישי.

"גם אני מעדיף ויזה עדיף"

ויזה יותר טוב מתמיד

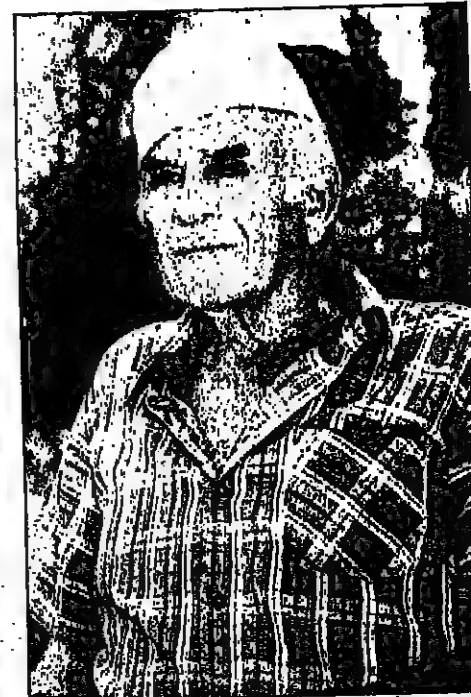
סדר מליון

נהלל הכועסי עשה את שכלו

יש יום הולדת למושב העובדים הראשון. היום בן 65. לא סיבה למסיבה לשלושים וחמש משפחות. עובדי השירותים, התושבים הלא-חקלאים, מופלים לרעה. כבר לא צריכים אותם יותר. "אורחים סוג ב'". קנו בתים בכסף מלא ולא יכולים להוריש אותם לבנים. מלח הארץ? מיתוס. טובים? אשליה. נהלל 1986, סוציאליזם בערבוך-מוגבל.

מאת אביבה מץ
ציילומים: אליהו מוסקוביץ

הרצל מוסיא: "אני נהלל את מלחמת העצק לצד אלה שמוניע דמם, אני נאבק על דברים שבוטח לי בדם עליהם, ואיכפת לי מזה אחר".

היום זמר: "אני שנוולדתי כאן עשיתי כל חיי רק בשביל ימים הון, נחשב ודורו פדות לא מילד שאני לא מנהל כלום, איפה זה נשמע?"

ביום שני, 19 במרץ, פסח בן שבעים, מחפש את אמיל וולא של בני נהלל, תורו השני והשלישי שעשוי רוצים לנשל אותם מוכותיהם. אני מחפש אמיל וולא, ואני מוצא את נגד המימון, שיתוויל להתעסק בדברים הנוראיים המתרחשים כאן. אנחנו רוצים לנפץ את המיתוס ולעקוב בקול. לנהלל יש היום יסודות. מושב העובדים הראשון בישראל בן 65. המציאות בעיצומה. לנהלל ותרומה אין זו סיבה למסיבה. הם לא מרגישים כמו חלק מהמחשבה. הם אומרים כי משה רקוב מאחורי המיתוס של "מלח הארץ" ו"ארץ ישראל היפה" - הכינויים שהיו שם בדרך נגד נהלל.

החשבון שהם רוצים למנוע נפתח לפני יותר משלושים שנה. יש כאן אורחים סוג א' ויש סוג ב'. לנהלל מרביתם את הערבות, הם אומרים בבואם בדרך וברויה מה שקראים במושב "עובדי ציבור". כלומר, מורה או נגר או מנהל או מסגר - כל אותם עובדי שירותים בעלי מלאכה שבעליהם לא יכולו להקל את עוליהם באותם ימים שהיושבים היו מעטים והעובדים היו מועטים. מהעיר הגדולה, כל ישוב צמח עם השוואת המצבים שלו. לנהלל מרביתם חקלאים, לעובדי הציבור לא העניק בדרך כלל נהלה משלמה. לא ארזה ואפילו לא בית נהלל דווקא מכר בכסף.

מלא את התמים לשלושים וחמש משפחות של עובדי ציבור. יום אחד גילו פתאום שאינם בעלי תחילת העסקים.

היום כבר אין עוד בנא. יש בני מר אינדיבידואלי בעלי מלאכה יש לרוב בקרים הממוכנות, במתחם נסיפה של יקרת הבטיעושה את שלו, הבטיעושה יסל. גם לנהלל לא בדיק. "עובדי הציבור", אם יקראו יכלו להתגורר במיתוס עד יומם האחרון, אבל את התמים לא יוכלו להוריש לילדיהם. זכות אבות? זכות של מעשים טובים? אשליה.

הדור של בן בן דוד היה מייסדי נהלל. הוא נולד בכפר. יחד עם בני נהלל הלך לסיף הקמת תחנת כרמי המאורעות, לפני המשימה שגם את המושק של יוכל לרשת את התורים. אבל בדרך, סבא-בא-בא, המים של הכפר, תחילת לקשור את עתידו עם נהלל בשנות ה-50. רכש מהאגודה השיתופית בית חקלאי ארמה בת רחם ורבע שבעים על-ידי בעליהם. יסוף הוא אומר, מתחיל מעשה חלום, שנקשר עם קצת חיות הזה. אז היינו צעירים ולא חשבו על שום דבר, רצינו להקים משפחה ולתרגם מבטא. היום מנהל שבעים אין לנו כלום. הבית שקנתה אחי ואני נהלל, ארבעה ילדים, לא שייך לי. אנחנו הבני-שבעים לא אבות עם חלוקה לא רשמה אותם בכתב על שמי.

בן הדייג "מחוייב לתחום"

שנת ה-56 היה אליהו ממ דייג בטבריה. אחת לשבוע היה בא לנהלל למכור דגים. הכיר את כלם וכולם הכירו אותו. בשיטתו הודול שהיה בטבריה בחוף הקשה ביותר שמקד אותה במאה ה-20, נחשב ביותר. הוא, אשתו וארבעת ילדיהם נשארו ללא קורת גג. בנהלל ריחמו עליו והזמינו אותו להתגורר בהתכנס. ממ עשה הטבה לסנדלרות ותיקן את נעלי החלוצים. אחד התושבים מכר למשפחה ממ את הצריף הישן שלו בו נולדו להם עוד שמונה ילדים.

המשיים שנה גרה משפחה ממ עם שנים-עשר ילדים בצריף, שלידו חקים אליהו צריף קטן עבדו הסנדלרות. הילדים גדלו והתמזו ברחבי הארץ, האם נמסרה, ובנהלל נותר הסנדלר הזקן עירי וחולה. לפני שנתיים נסטר. שנה קודם למותו חזר לנהלל אחד הבנים, יעקב ממ, כדי לטפל באביו. לפני שחזר לנהלל היה עובד התעשייה האווירית. בגלל מחלה האב התפטר מעבודתו. מעולם לא חזרה למשפחתו דירה משלמה. לאחר מות האב ביקש הבן לפתוח בחיים חדשים בנהלל ולגור עם משפחתו בצריף. האגודה לא הסכימה. בתום ימי השבעה, חגיעו נציגי המושב בלוי שטורים כדי לפגוש את הבן ולאטום את הכניסה לצריף. בידיהם היה צו מינוי של בית המשפט. משפחה ממ התגוררה בכוח ועבודת האטימה מסקו.

הצדק נצחו - לא. כי עדיין תלוי ועומד נגדם צו המניעה האוסר עליהם להיכנס לצריף של אבא. הנהלת הכפר מסרבת לבטל אותו, אבל גם לא מודרזת לממשו. יעקב ממ מנהל נגיה בחצר אך נאלץ להצטופף עם כל בני משפחתו - חמש נפשות ועוד אחת בדרך - להצטופף בסנדלריה הקטנה: צריפון עץ דל, שני חדרונים לוחטים בחום הקיץ.

משפחה ממ וצאצאיהם וזאמימא אותם בחשונה גבול מלילית

ובכל זאת הוא אהב את החלומות והעשים ביותר בנהלל. בעיני החקלאים נחשב הרצל מוסיא לכבשה שחורה, סדרה, עושה צרות מקצועי. עובד ציבור. בן ששים ושבע, אבל חקלאי לשעבר ובן חקלאים. ששניה בן שנים עולה עם משפחתו מארץ-ג. הם חלקו לרגליה ואחר-כך השתקעו בנהלל שחיה בנה, שנה, מבחינה חקלאית הוא נחשב לאחד מנערי כ' יש לו נהלה חקלאית ודינת רשות על שמי בתום, אני נלחם את מלחמת העצק לצד אלה שמוניע דמם, ואיכפת לי.

לחברת האלקטרוניקה הגדולה בעולם, יש מה לומר בישראל:

מס' 1 בעולם

רק חברת אלקטרוניקה אחת, יכולה להציג במינך
נמונים אלה:

כ-24 מיליארד דולר - היקף מכירות שנתיות.
94% מהיקף המכירות - בוצעו בשוק העולמי (כלומר מחוץ להולנד).

2-1,8 מיליארד דולר - השקעה שנתית במחקר ובפיתוח.
346,000 אנשי מקצוע מיומנים המועסקים
על ידי פילוסוף ברחבי העולם

השם ההולנדי שכבש את
אמריקה אירופה ויפאן

פיליפס נוסדה בחולון לפני 94 שנים. כבד המאית דרכה הצביעה לעמדה מורה-להתמודד עם צרכי של השוק העולמי. תפיסת עולם זו הביאה לפיתוח רצף של מוסל מוצרים, חדשים, המבטאים, שיש אתי חיל. תפיסת עולם זו, שהיא אשר נשטת פיליפס להביא בל אומות. כיום משווקת פיליפס החולדית 94% ממוצרי שלוקים המנוחמכים בעולם: אמריקה, אירופה, יפן.

הסמל הבטוח של הקידמה

פילוסופיה שמתא דגל הקדמות, ודעתו שהאמת
בעולם האלקטרוניקה. פעילותו החברתית-תרבותית
האמריקאית, והחזרה, הקהל, חסידים, חתומים
והתקדמותו, מאפשרת לו ליישם כסכוליות מסוימת
אחד למשנהו. תהליך הדבקות החיובי במחשבתו
מאפשר לו להשתתף במחשבות רבה לחשיבות תחת
למלכא - למצויים טובים יותר ודחשים יותר.
לרובנו - במצאות הקדמות, ודעתו שהאמת
לקוממקט דיסק, פיתוח דור חדש של טורח מחשבות
מאגריה, מכונת הבחינה השקטה והחלילה חסיד
תחלת הירידה

מדינת ישראל-מגוון המוצרים
המשלם של פיליפס!

[illegible]

מהיום בישראל-שרות פיליפס
ברמה בינלאומית

מהיום פילמס מביאה לישראל נורמות חדשות בכל הקשור לשרות משלה: הענות מחירה לכל קריאת שרת או חברה. צוותי טכניים מקצועיים אשר יתכשרו במרכז ההדרכה לשם פילמס בחולון, במגמה לממן שרות בבית הקהילה. נעזר ארצי של תחנות שרות פילמס הנתמכות לכסות את הארץ כולה. מלא חלפים מקורי לשנים רבות של מוצרי פילמס. ביטוח ואחריות מקורי לשנים רבות של מוצרי פילמס.

מהיום בישראל -
פיליפס בידיים טובות וחזקות

מהיום פילוסט מיוצגת בישראל ע"י חברת אלקטרו מ.מ. סחר מקבוצת המשביר המרכזי. חוסנה ויציבותה של קבוצת המשביר המרכזי - חברת השיווק הגדולה ביותר בישראל, מבטיחה מהיום לצרכני המדינה בישראל תנאים אמינים ובהכללי איתן - מחירים יש לכל צרכן בישראל, תנאים בטוחים לאחריות ולשרות מעולה לשונים ורבות. מהיום יש לפילוסט בית בטוח בישראל - המשביר המרכזי.

"מהיום, פויליפס"

PHILIPS
התאחדות התעשייתית הישראלית

א. שמואל ושרות: אלקמרו מ. מ. סחר מקבוצת: המשביר המרכזי

אלחם בעששת הנשק יעיל פי 3 - אלמקס

מוכיחים במלחמה טמונה ע"י הוספת פעיל פי 3. השיניים המכילה אורגני.

מחקרים רפואיים שההגנה הטובה ביותר בעששת (חורים בשיניים) נחזקת אמיל השן אמין פלואוריד אורגני אלמקס היא משחת היחידה בישראל אמין פלואוריד

את המסקנה תסיק בעצמך.

0 שניות	9 שניות
האמין פלואוריד מתחיל לפעול מיד עם המגע של אלמקס והשן	האמין פלואוריד חודר לשכבת האמיל, מקשה אותה והופך אותה לבתית-חידרה
שכבת מגן של האמין פלואורידים עוטפת את השן	

* כפי שמופגן בחקר השוואתי של מנתות שיניים עם פלואוריד מוגבר באמין פלואוריד מוגבר, צופות פורטס ב Community Dental Oral Epidemiology 1982 p.238

אלמקס יעילה פי 3 במניעת עששת עם אמין פלואוריד

מיוצרת ע"י מבע תעשיות פרמצביות בע"מ ב"ר שון GABA, שווייץ.

נהל הכושי עשה את שני

עמוס דידו. נחלל זה מסך הכל דבר חזק (צילום: ראובן קסטרו)

מזכיר או"ם

מזכיר הכפר, האיש שמאחורי המדיניות, הוא זה שה"ח"כ לשעבר עמוס דידו, דור שני בנהלל. בעבר היה מזכיר תנועת המושבים, הוא לא נוסף עמדה. כמו מזכיר או"ם, נהלל בסך-הכל זה דבר מאד חזק, הוא מניב, זה לא נכון שאנחנו לא נוהגים לעבודי ציבור לגור בכפר, וזה גם לא נכון שנוחלים להם. לנו, לכפר, אין עמדה חיונית ואין עמדה שלילית בנושא.

עובדי הציבור הלא נלחמים על זכויות למעלה משלושים שנה. זה נכון, הם באמת נלחמים שלושים שנה ואין לי מושג מדוע לא רשמו את הכתובים שלהם בטאבו, בזמנם. זה לא מעניין של הכפר. זה בדיוק בין מיתות מקרקעי ישראל ותנועת המושבים, וזה עומד להיפתר בעוד זמן לא רב. בכל מקרה, אם יוחלט שעובדי הציבור לא ימשיכו לגור באר, בתוכם ייפזרו בכסף מלא. התורים, אלה שכבר גרים, לא יצטרפו כמובן לעזוב, ויגורו עד שיבה טובה. אבל הבנים שלהם, יתכן שכן.

הדיון המרכזי העומד מאחורי כל זה הוא האם רצוי שאלה שאין להם זיקה לחקלאות יגורו במושבים ויעבדו מחוץ למושבים. אנחנו מעוניינים לצמצם את הזכות של עובדי הציבור לתודות את הכתובים שלהם לזרז תבוא. מה שיושבים בין תנועת המושבים ומיתות מקרקעי ישראל, זה יחייב את כולם. נחלל האמין את זה ללא היסוס.

ואיך תסביר את העובדה שיש חקלאים כמו משה פלד ואריה עיוון שלא גרים במושבים ובכל זאת נחשבים בעלי זכויות לכל דבר?

דידו: משה פלד אשתו נמצאת במשק, ואריה עיוון הוא מקרה חריג. הוא שרת בצבא.

וכך עם משפחת ממן. לפי אותו תיוגון של חקלאים ולא חקלאים. גם הם יצטרפו לעובד.

הדיונים בין תנועת המושבים למיתות מקרקעי ישראל נלכדים לקראת חידוש חווי החקלאות של חקלאים, לתקופה נוספת של 49 שנים. החוויות הקודמות שנערכו עם חקלאי, אשר הוקמו מ. בימים אלה, נהגלו את ההכרעה רק למעלה של עובדי חקלאות. בחוויות חחדשים, כך מקווים, ייקבע מעמד של אנשי המושבים שאינם נוסקים בחקלאות.

האיש שמאחורי הדיונים הוא שמחה אסף מבמ"ר יתוש. אסף הוא מזכיר המרכז חקלאי וחבר מועצת המיתות, על פרשת עובדי הציבור בנהלל הוא יודע רק באופן

(רמזין מעמוד 21) שונים. חקלאים עיבדו את האדמה אבל היו צריכים מורים, מנהלי חשבונות, נגרים, לא הייתה תחבורה כמו היום. הישוב היה מבודד, היינו צריכים את האנשים האלה במקום, שיגורו איתנו. ביקשנו מהם לבוא ולתושב בנהלל. אז כל עובדי הציבור קנו בתים ולכולם רשמו אותם בטאבו. אחרי, כשאבות המייסדים נפטרו והבנים עלו לשלוט בכפר, הכל השתנה. המשיכו לעבוד עובדי צבור לבוא ולתושב, מכיר להם בתים, אבל לא רשמו יותר בטאבו. זה לא יכול להיות ככה. הבנים צריכים להיות של שוויון. על זה הוקמה נהלל, ואני לא אשתוק עד שהבנים ייפתרו.

יש כאן קליקה, מתפרץ בוך, שידקע של חקלאים נגר עובדי צבור. זה הרבה יותר גורע, אומר ראובן, קם דור חדש שלא הביא את המייסדים ולא את הבנים שלהם. אני חר שווה זכויות באגרות הכפר. אני משתתף בישיבות ובתכנונות גורליות, משלם מיסים, אבל אני תושב טוב ב".

רוך זמרי: סוג ר'. חוקי נהלל זה חוקי אפליה. אני שולחתי כאן ועשיתי כל דבר רק בשביל המסך הזה, נחשב יחיד פחות טוב בנהלל שאני לא מגדל כלום, איפה זה נשמע?

בעבר זה לא היה כך, מסביר דידו, מושב זה קודם כל מקום מגורים, כמו הרצליה או רמת השרון. אגרות הכפר הייתה נחלת שרתים לחקלאים, כמו שיוק משותף של החצרות. עובדי הציבור לא היו חברים באגודה. היה וועד הכפר, כמו רשות מנהיגותית, שבו היו חברים כלל התושבים, גם לעובדי הציבור. בשנת '65 אישרו את שני הגופים. ביטלו את הוועד המייסד את כל עובדי הציבור להכנס לאגודת הכפר, וזה יצר מצב בלתי נסבל. מאז, עובדי הציבור הם מצד אחד חברים שווים וזכויות ומה צד האחר משוללים זכות בבסיסה של בעלות על הקרקע שלהם.

האסדרה הוא שעובדי הציבור יכולים להתגרס, אכל כולם לשנות את מעמדם שואק לאדם. ברוך זמרי, כיהן שם שנתיים, היום אגודת הכפר לא מעוניינת יותר בתכונתם של עובדי הציבור בנהלל. היא הייתה שמה לו היו עובדים את הכפר מרצון. היא מוכנה לעשות הכל כדי להחליף אותם החוצה, אפילו לרכוש מהם נחורה ובכסף מלא את הבית שאינו שלהם. מכל מקום, מי שמתעקש להשאיר, יוכל לעשות זאת עד סוף ימיו. אבל אנחנו יצטרפו להמש לעצמם מגורים במקום אחר.

ההכל עניין פסיכולוגי, מסביר ראובן פרומקין את הדיון בנהלל, ואששים שעובדי הציבור יגברו על החקלאים.

ברוך זמרי: גם זה העניין שאין מספיק משקים בכפר, בעיקר במקומות שאנחנו יושבים, במרכז. המקשים שלנו שווים היום הרבה כסף. חיצא מזה: "סם רישות שהמיסטר בכפר טיפת ומאפשר לה לצאת ולגור מנהלל את תכנים את הדור השלישי.

בירדו. הכל זה מולטיפליקציה, וזה כשלון של המערכת המינסטרי. רוצים להכניס את האנשים למסגרות כדי שיציעו בשביל מי שצריך. זה הצמח את הדור השני של הפונקציונרים. כבר יש לנו בכפר שניים עשר מנהלי חשבונות.

זה בגלל היעדר של המושבים, צחק ראובן. היעדר גורל גבר של מי שווה מנהלל הוצא בנהלל מהשנה הראשונה. המנהל היה נשוי לאחותו של אחד המייסדים, בלו, שהיא אלו של יועץ גולדמן סקס. היעדר גורל של הבנים שלה. בשמנהלל הוצא נוסף, עובד ונתן לגור בבית סבו. יום אחד קיבל הודעה מאגודת הכפר שהיא צריכה לעזוב את הבית הזה. את

סוד רב שימושי

חדש!

מבצע

חג נקי!

סוד רב שימושי
באיכות של סוד
ובמחיר
היכרות.

ש.פ.

הגלית של אלכסנדרה זייד (מימין)
והחלית בראש פינה (בצילום השמאלי)

בית רעמים בראש פינה
והחלית הבית החדש
המבט מבית הקברות

50. ובראש פינה כבר הייתם?

מבצע קצת

אלול תשמ"ז
מאת וילי פרידלנדר
צילמה: שי גיונה
בשיתוף רשות
שמורות הטבע

לסיר בשרים החולה, שכן זוהי עי-
נה נדידת הסתיו של החסידות ועי-
נות המים החמים כאן בדרום הארץ
בה מאירופה לאמריקה.

הולכים בראש פינה
הטויל מתחיל מאכסנית הנוער הי-
מחפית.

הסופר כאן היה בית הספר היסודי
די העברי הראשון בארץ שהוקם לפני
מאה שנה. המורים הראשונים, יצחק
אמשטיון וחיים וילקומיץ עלוהם
השלוש, החיו כאן את העברית הגלית
לית של תקומת בית שני. הם הניחו
כי היהודים הקדומים בגליל דיברו
עברית ב"בית" דגוש. כך נוצר בראש
פינה המשפט המפורסם שבו מודג
שות ה"בית" עשר מעמים ואחוז שני
נו כל ילדי המקום:

שבנים ושבעה זבונים קסחונך
גים קיבב כד החלב הלפן.
ותיקי המושבה שכו ללמוד כאן
בארבעים השנה הראשונות מדברים
כך עד היום. בהשפעתם של מורי
בית הספר ניתנו לילדי ראש פינה
שמות תלכיים, ולכן פוגשים פה עד
היום זקנים וקנות הנקראים עמיהוד.

השעה ראש פינה יפת חמיד.
הם כל המקומות היפים
בארצות הים התיכון, היא
הם במיוחד באביב ובסתיו.
הם מאד אדיר את האבן הגלית
לעל ביתה הוקנים ואת האבנים
הפגעה עדיין את החורב העליון,
הם מכשפים ואת הנגים ואת חל
ההשפעה הראשונה.
המיוח בדיק זה כמע, בין צמחים

אצל אלכסנדרה זייד

ב ראש פינה אנשי לראות את חריקמות המעטדות של אלכסנדרה זייד,
החלה לגדל בגליל בעקבות השבא והשבא, אלכסנדרה זייד שעלה
לד מגיר בראשית המאה, לפני שהתיישבו על נבעת שיוח אברוק (טויל
המלח של אלכסנדרה זייד נמצאת באומת ראש פינה, בקומת השנה של
המבט מבית הקברות החדש, והמבט יום יום. יש כאן
החל מעשר עד חמש בכל השבתות והחגים, ובמבט יום יום. יש כאן
החל מעשר עד חמש בכל השבתות והחגים, ובמבט יום יום. יש כאן
החל מעשר עד חמש בכל השבתות והחגים, ובמבט יום יום. יש כאן
החל מעשר עד חמש בכל השבתות והחגים, ובמבט יום יום. יש כאן

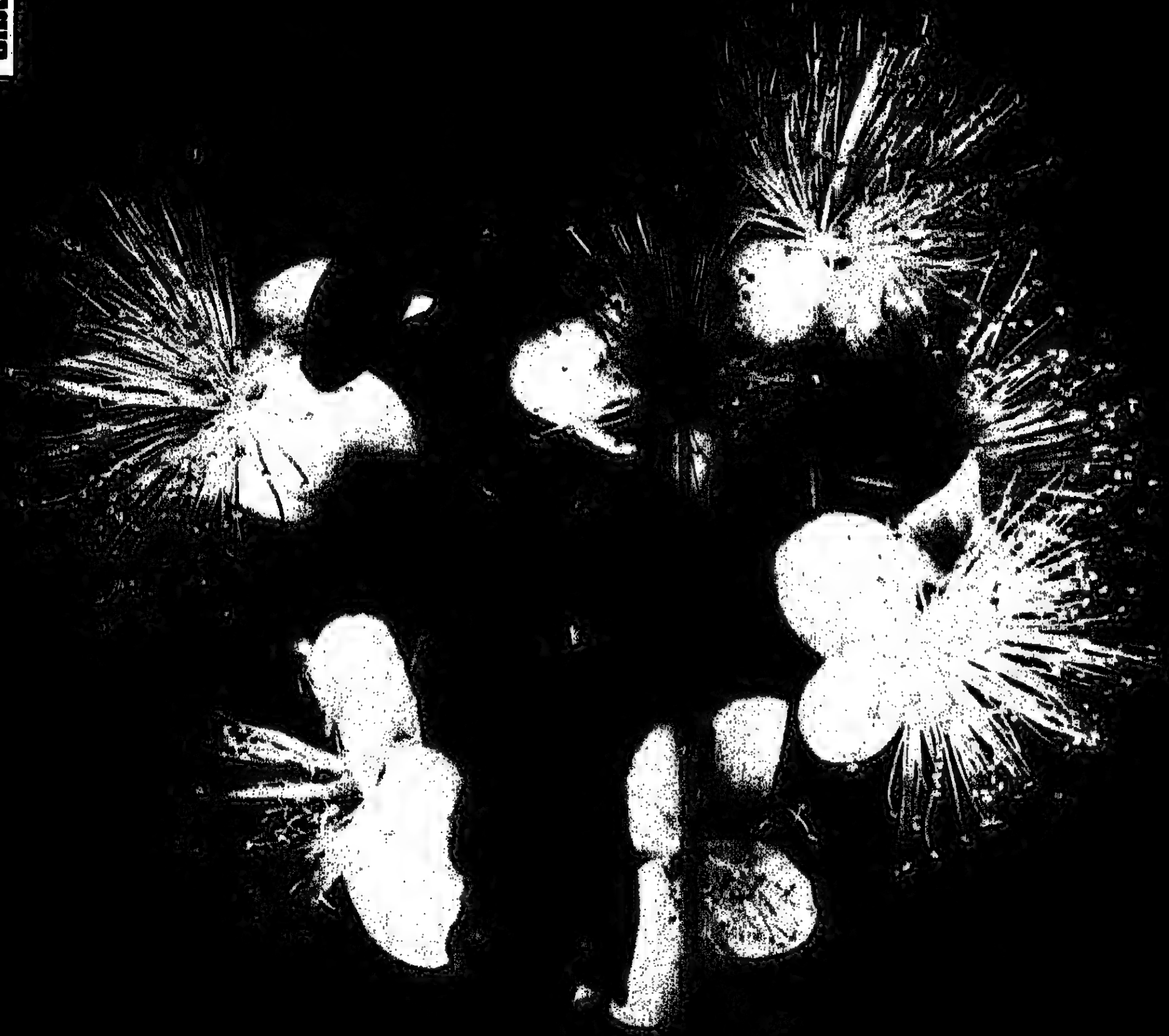

האזנה לאלה

הדפוס מנחם בליל
(צילום: ש. חנני)

מאבק
לילה

מעריב

המרתנה

סוכפסו

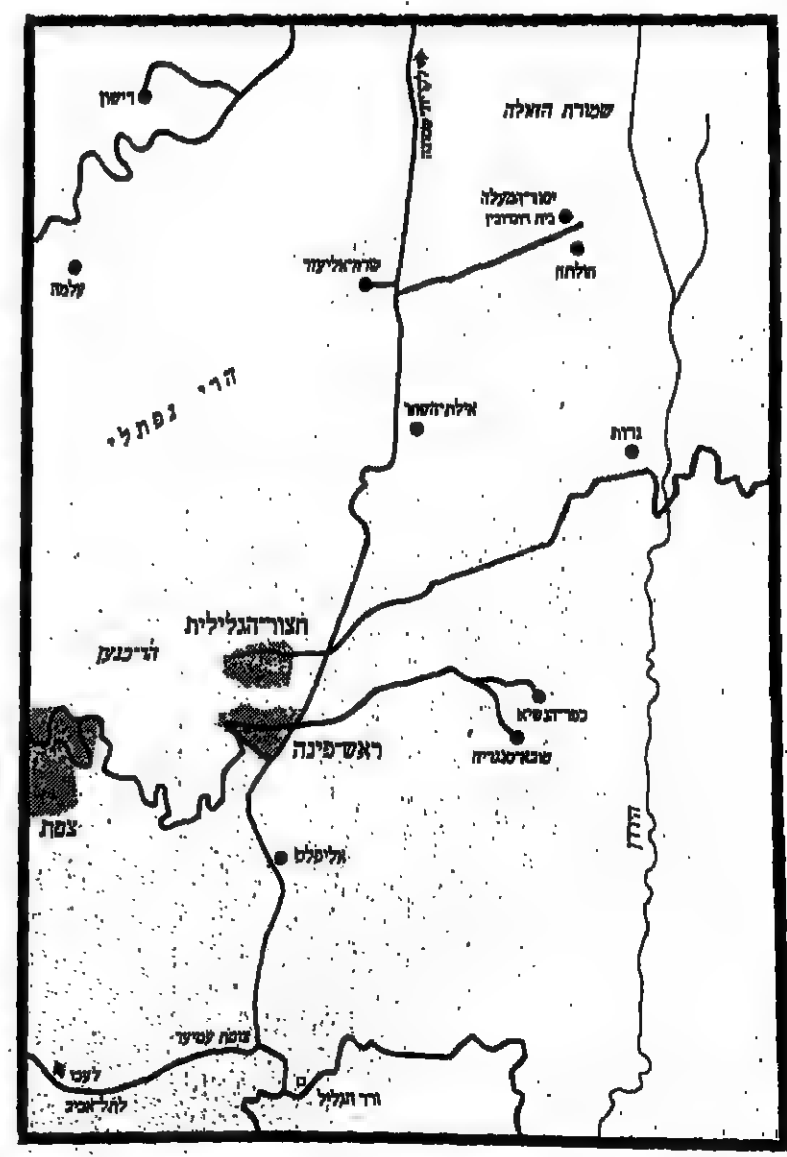
והמרתנה
עמיתו, בועז, אבשלום, חנה, רות,
רחל ועממי.
המרתנה עולים מאח מטר בכ
בש המרתנה ומונים שמאלה לן הכ
הן.

כאן היה נה ממואר עם שבילים
שדורחיו. חג נוסע לרוחחם של
פקידיו הבחור והשילד שמסל באי
רי המושבה בראשית ימיה. לאחרונה
במסגרת המפעל האדיר של שיקום
והחזרה של מנה הישנה, שוקם
הנה. יש בו מלפנים, ודלים, מושם
ואורנים עתיקים. אם יש מזל, פוזח
כאן האב המהמם במשוכים לעלות
בשילד יפה עד בית פיק"א - או בית
הפקידות - מנסה לבחור קרטיה הג'
דלה לבו שהעיר על עזרת הבחור ווט'
שילד לבו האכס'ים העבריים, ראשו
ני הגליל.

השטח כולו נרכש ע"י הבחור אד'
מונד בנימין דהרודשילד באמצע
שנות השמונים למאה שעברה. כדי
להקים עליו מבינים שאיבסלו את כל
עובדי המנהל: פקידיו הבחור ואגרונו
מים. הם ובנייתם נשלחו הנח כדי
להגן את ענייני המושבה ראש מנה,
ומאוחר יותר גם את ענייני שאר מוש'
בית הגליל: יסוד המעלה ומשמר
הירדן, שחניים ומטולה. בבניין הגדול
הצופה אל עבר נחל ראש מנה ובית

העלמין התערער. פקיד הבחור עם בני
משפחתו. ענייני ומשפחתו.
המיבה משתרע על 600 מ"ר ומ'
המרתנה - מעל המחסנים - צופים
צפונה אל עמק החולה, החרמון וחרי
גולן. דרומה נפתח המבט אל רמת
כורזים ומזרחה לעבר המושבה. המ'
דרגות חורדות אל הבניין מהררוב
המרוצץ, מכיוון בית הכנסת, וקראו
ע"י איכרי ראש מנה. מדרגות הדמ'
עתי. כאן ישבו ראשוני המושבה,
האיכרים שבאו לכאן בשנת תרמ"ב
(1882) מרומונה, מרוסיה ומצפת כדי
להיות עובדי אדמה. כאן ציפו שעות
ארוכות, בהמתנה ארוכה ומשפילה,
עד שזכו להחזקת אצל פקידיו הבחור
שהואילו לסייע להם בבסיסם או בע'
צה מקצועית.

באחד בינואר 1900 ביטל הבחור
את משטר הפקידות וייסד בשיתוף
עם יק"א וחברת היהודים להתייש'
בת מיסודו של ברוך הירש את
פיק"א (חברת ההתיישבות היהודית
במלשתינה). לכן, הבניין ששומן נשר
קם בסוף שנות השבעים ע"י האגודה
לשיחור מושבת ראשונים, וקראו ה'
תם בית פיק"א.
מול, עניין עומד בתו של מרמי
סור נדעון קר.
הבניין שנבנה במצב טוב נוסד
בראשית שנות העשרים לדומא צעיר
ומכשר שהגיע לראש מנה במטרה
להקים את המוסד למחלת המלחמה
(הקדחת) וללמד את ליהודי אותה.
כאן חי עם בני משפחתו חורמא הגליל
לי שהיה לאחד בישוב העברי. הש'
לט המקורי הקבוע בבנייתו - "מעב'
דה אנוס מלאוית" - הוא שריד
אחרון למעבדות שהיו כאן. חיוס,
כשאין בכך קדחת, ידוע פוזמקר קר
כסבו, אבי אמו, של השחקן גיליאנו
קר.

לביהובסות שהוא סגור בדורככלל,
נפתח רק לסירור קבוצות. מאחרתי
ומתחתיו יש ביהובסות ישן שעכשיו
משפצים אותו. בבית הכנסת משתמ'
שים חיוס רק לאירועים מיוחדים
ולתפילות בחגים.
המקסימות שעשו תושבי הרחוב הע'
ליון הוא רחוב הראשונים. בראש מנה
לא קוטפים פרחים מגינות, גם אם הן
פתוחות לכל.
מצד שמאל וראים את הבית האד'
ליקני, ומצד ימין - מץ עמק החולה
וחרי גולן. כאן תוא הרחוב העליון
הקרא חיוס רחוב הראשונים. במר'
צת שנות התשעים של המאה שעברה
וראשית המאה העשרים נעזב הרחוב
ע"י מיסודי ראש מנה שעברו להתג'
וד בבתיים המרווחים שיוצבו ע"י הב'
רוו רוסשילד ברחוב התחתון ובר'
חוב הכרמים של חיוס. הבתים
הראשונים שאותם משפצים עכשיו
היו סמוכים לבני הכפר העברי השכן
ל"עני".
דוד שור, מנהיגם של יהודי רומ'
ניה שהגיע הנה ב"1822, בתו לייסד
כאן את המושבה החדשה בגלל האור'
רי המצויין והמגן המהמם, מי מעי'
נות לגעני. עד חיוס האזור פה מצויין
ומי ראש מנה מתוקים וטעמים.
ראש המועצה, צבי רסקי, אומר שרק
מי מעינות הבתים מתוקים ממי מע'
יוסר ראש מנה.
הבית האמריקני
משמאל, מעל הרחוב העליון, בית
נוש בן ארבע קומות. בני אבני בז'
זה שחורות מסותתות, ומדרגות צמר'
זות לקיר הצפוני. תריסי מרפסות הור'
שנות על פסי ברזל, בלילות מתקרי
המורה וצופות אל חורמון. ותיקי
ראש מנה קוראים לו "הבית האמ'
ריקני".

הוא המיבה החורף ששרד מהכפר
העברי חקטן גענוי שהיה כאן עד
למלחמת העצמאות. הבית נבנה לפני
כמחצית שנה ע"י ערבי בן הכפר
לענוי שחזר לאמריקה. התעשר, חור'
לכפר מלכות ובה כאן מלך גדול עם
שומרישעה וזרות לחסרה. כשעבר
ההבית בראש מנה בן התמישים -
חם היא בת 104 - נלכו מיל לא רק
בגדלו המרשים אלא גם בכך שאין
הוא מור מאביו מיל למבת עם בן יעני
פיה אדומים, אלא מאביו בולט שור'
רות עם בן שטוח ומדרגות צדדיות
השולט אל הגג.
מכאן יורדים דרך כביש מרוצץ
אנוי מיל למבת ועטור בשילדו באבמי
בולט שחורות שחובא לכאן מרמח
העלן א מרמח מוריס.
אל נחל ראש מנה.
מונים ומנה אל נארי גענוי. הוא
נחל ראש מנה, וחלבים עד לבניני
האבן ליד המעינות שאת מומיות
עניין שזורים כאן התושבים. בן ראש
מנה לגענוי - שיוח צבר, חאנים ור'
ריסות של בני אבן. זה מה שנות'
מחכפר העברי גענוי הנמצא במש'
מעל המושבה הישנה.
בשנת 1878 קם משפחת היהודית
אחדות מצפת אדמות מערבי הכפר
לענוי, והתיישבו כאן, בינו אנוי,
אן כעבור זמן מה עזבו את המקום.

רק ב-1882 תודעה מה מושבה
יהודית עם 30 משפחות ממוינשט
ובוטושן ברומות, ארבע משפחות
מצפת ומד משפחות אחדות מוסרית
הם קראו למשפחה שהיתה מלאה
אבנים וסלעים "ראש מנה" כי אבן
מאסו הבונים היתה לראש מנה
(החלילים ק"ח 22). ר' דוד ש"ר, מנה
גם של עולי דומיה, החליט למבת
את ראש מנה דוקא כסמך לכפר
העברי, כי האמין שערבי גענוי יעזרו
ליחודי המושבה, ולמד אותם חריש
ורועיה, סיקול וטויער, ונו עליות
מחבדואים, וילמדו אותם לחסוד
עם געני השלטון התורכי. תקווה
של דוד ש"ר התאמת. במאבק אים
וממושך על הכותל להשתמש במ'
המשינות לחבר יהודי ראש מנה יחד
עם ערביי הכפר גענוי נגד הבדואים

מחכפר השכן טויקא מ-1882 ועד
1948 היו יחסי שבלות טובה בין ש'
בי גענוי ליהודי ראש מנה. באביב
משפצים אותו. בבית הכנסת משתמ'
שים חיוס רק לאירועים מיוחדים
ולתפילות בחגים.
המקסימות שעשו תושבי הרחוב הע'
ליון הוא רחוב הראשונים. בראש מנה
לא קוטפים פרחים מגינות, גם אם הן
פתוחות לכל.
מצד שמאל וראים את הבית האד'
ליקני, ומצד ימין - מץ עמק החולה
וחרי גולן. כאן תוא הרחוב העליון
הקרא חיוס רחוב הראשונים. במר'
צת שנות התשעים של המאה שעברה
וראשית המאה העשרים נעזב הרחוב
ע"י מיסודי ראש מנה שעברו להתג'
וד בבתיים המרווחים שיוצבו ע"י הב'
רוו רוסשילד ברחוב התחתון ובר'
חוב הכרמים של חיוס. הבתים
הראשונים שאותם משפצים עכשיו
היו סמוכים לבני הכפר העברי השכן
ל"עני".
דוד שור, מנהיגם של יהודי רומ'
ניה שהגיע הנה ב"1822, בתו לייסד
כאן את המושבה החדשה בגלל האור'
רי המצויין והמגן המהמם, מי מעי'
נות לגעני. עד חיוס האזור פה מצויין
ומי ראש מנה מתוקים וטעמים.
ראש המועצה, צבי רסקי, אומר שרק
מי מעינות הבתים מתוקים ממי מע'
יוסר ראש מנה.
הבית האמריקני
משמאל, מעל הרחוב העליון, בית
נוש בן ארבע קומות. בני אבני בז'
זה שחורות מסותתות, ומדרגות צמר'
זות לקיר הצפוני. תריסי מרפסות הור'
שנות על פסי ברזל, בלילות מתקרי
המורה וצופות אל חורמון. ותיקי
ראש מנה קוראים לו "הבית האמ'
ריקני".

המרתנה
עמיתו, בועז, אבשלום, חנה, רות,
רחל ועממי.
המרתנה עולים מאח מטר בכ
בש המרתנה ומונים שמאלה לן הכ
הן.

המרתנה

שתעשה לך את החג

אמבר: בושם בעיצוב מלהיב ובריר מרתק.
אירות חשי מכילה: זאודרנט ורטיס ורטיס
ספרי.

קורלין, סידרת איפור: סידרת האיפור של
קורלין מכילה כלליות, סמקים, שפתונים,
מסקרות, עפרונות שפתיים ומכשור איפור.
בזר לך את אירות חשי המתאימה לך.

אדם: סידרת הטיפוח המצליחה לגבר.
בעיצוב חודשי ותהמם להרפעה אלגנטית
והרשימה אירות חשי מכילה: זאודרנט
ורטיס ואפסר שייב בערטיס.

אין דרך יותר יפה מאשר לפתוח את השנה עם
ניחוח תכשידי הטיפוח והאיפור של קורלין.
לבוזירות אירות חשי מיוחדות באירות
חגיגיות, מתנות יפהפיות לאשור ולגבר. לשנה
טובה ומשפחת.

ספורטי: סידרת הטיפוח החדשה של קורלין
מציבה סטנדרטים חדשים של עיצוב
ואיכות. אירות חשי מס. 1: תחליב גוף
וזאודרנט בערטיס. אירות חשי מס. 2: בושם
ספורטי ותחליב גוף.

קורלין: סידרת הטיפוח שקטנה את לבן של
השנה אירות חשי מס. 1: תחליב גוף
ושפתונים. אירות חשי מס. 2: זאודרנט ורטיס
ורטיס.

קורליין
החג: טל. 03-227131

מנחת ומראיין בטלוויזיה

ଅନେକାଂ 32

פעמיים תודי

ונחם תלמי

מאתיים דולר בגפרור אחד

סוכריה אין לך, חתן נראה, אולי יש לך קליין, וקליין יש לך סוכריה
וקליין שומעת אותי ואללה, לא שומעת, אין עם מי לדבר, וקליין
עכשיו בשמיים, תמשיך בך, יקח לה חצי שעה לרדת, בר מיין, יורגו
אותה חסמים, אותה יודע בת כמה היא עוד, אין לה שש עשרה חוצי
ותאמון, לי, לפני שיחיה לה שבע עשרה, היא תמות, חסמים יורגו
אותה, ואלו ואלו איזה מנוח גדולות לוקחת הפוסטמה הזאת, היא
שפופרת, אחת, אומרת לה, זה לא חומס שלוקחים במנות כאלה
גדולות, זה מלאך המוות, צריך לטעום ממנו רק והזכות קטנות, מה
לעשות, לא שומעת אותה, ואללה, ילדה טובה, חדשה מה, הביא
(המשך בעמוד הבא)

מלככות 35

אין יקראו מהכסא!
25% הנחה

מערכת פינת אוכל מסדרת הקו-סקנדינבי
המערך עשויה בשיטה המתקדמת של
כיפופי עץ בחום (כבישה צורתית). מערכת
זו מצטרפת למבחר פינות האוכל היפהפיות
לאנשים שמבינים בריהוט, ריהוט אמין -
לאורך זמן

הנחתה בחיפה זכרון...

עד 35% הנחה

מערכת חדר שינה
"אורלי" - המילה
האחרונה בעיצוב
האסתטי והפונקציונלי
של חדרי שינה, עשויה
בכבישה צורתית, פינות
מסוגלות תגמיר נדיר.
סידור מיוחד מתחת
למזרון, פשוט כיון

תנאים אחרים...

עד 30% הנחה

סלון אציל, עשוי עץ טיק בעיצוב
סקנדינבי, ריפוד משתלב באופן
נפלא, מקרין אוירה עשירה,
תרבותית מאד, עץ מסיבי, תגמיר
קדקני, לארח בסלון שכזה -
חתונתו כולו שלך

מה אתה מחכה? תפוס יוזמה,
תפוס כסא, תפוס שולחן,
תפוס חדר שינה, תפוס סלון,
תפוס הנאה!

תל-אביב: 52 דיזינגוף, תל-אביב: 117
רמת-גן: מודיעין 10
ירושלים: שלומית חמלכה 18
חיפה: חמלכה 18
באר-שבע: פני רסקו
הנחה נוספת: קניון תל-אביב

כאן יש מלון

מִנְהַל עֶסְקִים	אֲדָמִי תְּעוּדָה - דוֹ שָׁנָה
שִׁוּוּק אֲדָמִי/ תְּעוּדָה	
מִשְׁאָבִי אֲנוּשׁ	אֲדָמִי/ תְּעוּדָה
פְּרָסוֹם וִיחָסִי צִיבּוּר	
הַכְשֶׁרֶת מוֹרִים	לְמִינֵהָ וּלְמַחְבֵּרֹת
יִהְיוּ לְמַזְכִּירָה בְּכִירָה	
מִנְהָלוֹת לִשְׁכָּה	
מִזְכִּירוֹת רִפּוּאוֹת	
סִפְרֻנוֹת	

ראית חשבון (מסלול אקדמי)
הכשרה מורים לחשבונאות
יועצי מס
יועצי השקעות
מנהלי חשבונות מדופלמים
הנהלת חשבונות סוג 1, 2, 3
הנהלת חשבונות ממוחשבת
חשבי שכר

ה'כנז
טכנאות - מחשב
ניתוח מערכות
אקדמי/תעודה
תיעוד תוכנה
אבטחת מידע
הכשרת מורים
עיצוב תמלילים
יישומי מחשב למנהלים
הנהלת חשבונות ממוחשבת
הכרת המחשב האישי

[illegible][illegible]

**סדנאות והשתלמויות
למפעלים ולארגונים**

אם אתה קרוב לנושא

נ.ת.י.ב. צ.ת.ח. - לעתיד ב.ט.ח.!

יש הבדל גדול בין מציאק ומופרע. איך זה? לפחות חצי מהמדינה הם מופרעים. אתה רק לא רואה את זה עליהם. תסמוך עלי. במקצוע שלנו אנחנו רואים הרבה בניאדם. מופרעים אתה לא תמיד רואה את זה עליהם. אבל כשהם באים פה, הכל נפתח. כל הקלפים על השולחן, שוכבים על הגב. יש נורמאליים. בטח עיש. בטח שגם הם באים לפה. אבל הכי מופרעים נראים בהתחלה הכי נורמאליים.

ישוה ליל נוסד. לא מאלה שעושין פדיונות. התפרק אצל מרים. אמת, שזה אם אתה שבור את המלה של, בפרה, עשיתי מצוה בעבור הצבא. אחרי שבעיניי בא. הכיז את המסכן. במה תודע רבה, תחילתו. תחילתו לכבש אתה. אמרנו לו, מה אין לך אמת, תביטושל את חזק. היותו תזמן בהתבאר, אצל איך לך כסף. תחזיקו חיל במלואת. חזק השקל התרדון. את מרים אמרה לו, חזק במחבת ולעולם. מנע ל. תהלוכות. אחת לא מאלה ששורבים את המלה שלהם. יקבל תמא. תדקא את הצלום שלך. לקח. אחרי כהה זמן את, שילם. חילת תלואה. עכשיו בא זה קבוע. מקבל תנחה גדולה. אחריים משלם. אחרי כהה. את ממשל את מרים.

[illegible]

המפורע הזה, עם המצודה, משלם כסף. וכן מודמסם
זה החילוק והדמיון. באים מתחמדים, קצת מביישים
ומצרים את העניין שלם את הוורדים. כעת יש הרבה
דברים. אלה יש להם חשיבות, שאל דרך. אחר
אחר יש דקלוק, אחר במחברת כבוד שמו בדרושלים. אחר
ישעיהו את זה וזה בדרושלים, וזו שדר בתל אביב אחר
ישעיהו את זה בתל אביב בעד זה אלה מביתם וירושלים אחר
ישעיהו ואלה מתל אביב בעד זה ובעד ירושלים. מה אני יודע, יש
ענין להיות מביתם דרך. יש אצלם יש מה דפוסית על תרשם.
ענין לבד גמור. כל מי שדפוס עשה חזק וחקק את זה
המצודה. צריך קודם ושמעם אפריל שיהיה קצת מה המה
יש להם שאם אצלם. נדעו את מה חסד זה שרובם מרים. וכן אחר
אצל בבית בדרושלים. אתה שיש חיוני אתה לזה. מה שהחמדים
אחר זה שרוב אתה במלך. שדר את ארצת את מנהל של בית

[illegible]

(המשך מהעמוד הקודם)

אחוריות מוריס. לפיו זה ערבה באר-שבע. אבל התפתחה שלה היתה
מפוצצת אחריה מכות. מכות. אשקלון. כולם מצא אותה שם. הביא
היא. ורואים לידה. כלום רוצים אותה. עובדת
בשדה. כמפוצצת. ורואים שחבטו לו כסף וזה לא משאיר
לכלום. ונתן לו אוכל. ונתן לו ברדים. ונתן לו מפה. ונתן לו מכות.
סוף לא ראה אצלו. כל שבוע מחליף מכונית. עובד יש לו מליונות.
איומתי בזמן שניסת אחרות.

תרצה

[illegible][illegible]

זה הם המרדסים בה פתחם ארסו ת קליטו. בקדש אצלם. איני
 יד בארץ שלי. כמחשך קר שמתוך הדלתות. כמחשך כבד במשך
 יא אלה שנועץ של מבורות. תורה. יכל להיות שכונת מבורות עולה
 יב אלה המיטות אכל דודו בל כולם אופיימים. אלה וזה של אי לא
 יג יש, אכל הם מרגל וגם פניהו יור עם. בית המסחרים. עם
 מבורות. מבורות שחיה. אפילו משרותם. כל בוסרטים אלה
 יד מליוויח. כל חדש האחד של נוסעת בתוך קארן. וזה הוא
 טו. אורא ומפרע לו. מרגל אינו. כר שבועיים בל אלה. עשיו
 זז וזה כל פד שובנם מיתה קר שמתוך הדלתות בל
 חזק אלה השלפון של חיל. מרקו של יד. אלה כמח נוסד
 טז בריא. אות שומע. בפעם הראשונה שבה הם הציגו את המסד
 יז מרביס. אמר. אלה זה כל המ שיש. יל מלח של כבד. איני ונדע
 יח בל מספיק. מרגל. וכל של אי הם נתנו לו בלחורא. איני ונדע
 יט המלח כבד של שבמסכדת הכהא איני בל ומחיו. תיכפ ראינו

ההגדה לבית סערון

(המשך מעמוד 19)

חייבים להצטין בכמה וכמה תבונות, כמו למשל שכל ישר, כריזמה, כוח פיזי, נוכחות מרשימה, הכרות קרובה עם צורת החשיבה של הקבוצה שייצגו ומצור שני גם תפיסה מהירה של צרכי המיסר הקיים; נבונות לשחר ויכולת לאיים וגם לבצע את האיומים, אם צריך, כלפי מי שמסיר ללכת בזלם. סערון ניחן בכל התבונות הללו. את השיטה של חלוקת שלטון וטובות הגנה מצומצמת בטיפוסים על סוכה המדינה, סערון לא המציא. היא הייתה קיימת לפניו. יש הטוענים שהיא נעלמה רק בנרדף והפצאות המשנה, קצת לפני עליית הליכוד לשלטון, ויש הטוענים שהתופעה הללו קיימות ארשה ארשה עד היום, אבל בכריסה שונה, "מורכבת". מותר של סערון, אומרים החברים שלו מאדיהוד, סימל את מותה של תקופה. סוכה המדינה היא סוכה, וסוכה - סוכה המדינה, היתה אחת מהסימטאות של האיש שאנר גם המוליטיקה הולכת אצלי יחד עם הבינום פוליטיקה בשביל בינום - ובינום בשביל פוליטיקה. והיו לו, לסערון, דרכה "בינום". בחייו הלא-ארוכים נרא נפטר בן 45 הסמיך להיות, בין היתר ולא תמיד במשכילו, בעל תבונות מכולת תבונות טיטנאית למשקאות חריפים, ככלן, סחר קרקעות, בעל משאיות, בעל בית'ד לאקונומיקה וסחר בערדי צאן ובקר.

לר' למה אתה מתפשמ, תעבור במה שיש לך, וזה היה אומר לי 'ככה, זה הובי שלי, זה אצלי ברם'. היה לו עוד הובי - לשק את כולם ב"ו באפריל. לא היה אכפת לו אפילו להציא כסף, בשביל שכולם יצחקו. פעם, ב"ו באפריל, אמר לי שהוא מרגיש לא טוב ושואני אביא אמבולנס, וזה היה בנאדם גדול, כזה כזה, אז הבאתי איוו 10 אנשים שיעזרו לי לסחוב את האמבולנס. אני עולה למעלה ורואה את סערון צוחק לי בפנים לא ידעתי שהוא עושה לי קונצרט כאלה. במקום זה שילם בשביל האמבולנס והומיך את כולם לאכול ולשתות. היתה לו גם פנסויה לעשות עיר סרטים על-יד אדיהוד, כבר ענה קרנות ישנים של רכבת בשביל זה. בסוף לא יצא כלום, אבל גם לתחנת-הדלק שלו היו לו דרכה ותכנית.

סערון, "המוכתר של אדיהוד", מארח שרים (בכור שטויה, בימון חתומה, אבא אבן במדומה).

"היתה לו תפיסת עולם אחת, שונה. הוא היה צמוד למפא"י, ידע לקשור קשרים עם אנשים חשובים במפלגה ולנצל את הקשרים האלה, גם כאשר להם היה נדמה שהם מנצלים אותו. סערון משוט ציסצף על כל החוקים וההוראות."

תחנת ורלק שייסד לפני 15 שנה רצה סערון להקים, בין היתר, ביחמלון ואולם לשמחות. גם מכביב לעסק הזה התממת ספור שתפט כומנו שחכ בעתונים. איך שלא יהיה, הסיפור הזה - כמו עשרות האחרים - כבר שייך להיסטוריה. את תחנת ורלק ירושתו של האב, ניהלו עד לפני כחצי שנה האחים סערון ושותף נוסף, אלי וילכה מחולון. בנוסף לתחנה היה גם מועדון, "המעיי", שעבר במתכונת ערבי-הואפלה שוכו לפוטלאריות עצומה ושיפה אמנים מרחיקים בראשית דרכם. אבל האחים סערון רצו לשנות כיוון. בשביל לפתח את מרדיקט "נילכו מוסכים" בגדול, כמו שהם רוצים, הם פנו ל"חשאל אסל".

אסל, ששמו חזקו בזמנו ב"רשימת ה11", הוא חיום איש עסקים משגשג. בעל מפעל לבשר ושהי ממעלות מפלחות "שיטרי התקנה" במסכת התקנות אלי וילכה, שתתפם של השערות. מכדי את אסל ואת כישוריו העסקיים שכבר חזקו וצמחו. ב"התקנות" המלאת בשיטותיו מוכנים אנשים להמחין בסבלנות.

אירית רותם

קורנפלקס תלמה. בוקר טוב כל היום

קורנפלקס תלמה, ארוחת הבוקר של העולם המערבי - בישראל. קורנפלקס תלמה מיוצר על-פי דרך בינלאומי חדש ובאיכות גבוהה מצטיין בטעמו ושומר על מריכותו גם בחלב. קורנפלקס תלמה כשר, קל להכנה ומועבר בויטמינים ומינרלים. פתיתי זהב וחלב עם מידות בפינות וסוכר על ההד. בתיאבון

תלמה

סוכה

הלל מנחם

חפה קצוצת שער, קטת שיבה בצדעיה. זה בגלל הכלב. במב. הוא שמקפץ עליה את הויסקי, כדורית, ממר את חייה. שונאת כלבים מושבעת שנאלצה להכניע לכוחים של אופנהימור 14, נהאביים. נעמי שפר, כבר שלושים שנה היא לא בעמק, בכנרת, ועדיין היא קמה מוקדם, יוצאת בשש בבוקר לטיול רגלי של מספר קילומטרים. וזו שם יוצאים בארבע בבוקר אל הכרם, או הבגנות, או אל החמרים. ומי שגול שם חייב להורח את ראשית היום. את הכפר הזה איראפטר להציא מליבו של איש הכתורים, דודיאנג, הם מרדכי חורוביץ, הבעל - עוררין, משר ומשורר, והכן - איראל, בן 17. הכת, הלה, גרה ברביקומות סמוך, ובטלון של נעמי ישנו כמא קטן לנגה, בכת'עיה של הסכנה. מרדכי אומר שהיא אידישעמאמא. נעמי אומרת שהיא "גרוס" של הילדים, עובדת-אילים אמיתית. אילו רק הרשו לה השנים, הייתה מספרת שעות את נפלאותיהם. אבל יש כללים בבית הזה, ואחד מהם מחייב הוצאת הילדים מהבית כשר מוראיינים.

היא גרה בנהאביים כי זה האנטימור לכנרת. אין ברבים האלה פתרון של אמצע הדרך. או שחיים בעמק, או שחולכים לרביקומות בשכונת-צמרת. מה כבר יתן רבע ורובן רשא ליד הבית? וזו לא לעג לרש. וזו מנהג, תל-אביב דרושה לה בתור מקום עבודה. היא לא יכולה להתחרות בכנרת, וגם לא צריכה. מה שנשאר, מפעם כבר מעצמו במחזור הדם הקטן אל הארמה והמים, או לפעמים, כשהגענועים גדולים, היא חולכת בלילה אל הים, הורכת במים - ויש לה את זה. גם טיילי-חוקר מרמת-אביב לתל-אביב יוצאים את הריאלוג עם "היסודות האמיתיים", כדורית מי שגול שם כילד השרה, מוכרת לפעמים לחוש מוצא לשכשוך הגלים בכנרת.

ולמרות הכל היא לא אדם מתגעגע. אני מתגעגעת רק אל העתיד, היא אומרת. מה שהיה - היה. עכשיו היא כאן, זה ביתה, אלה הם הכתורים שלה. ליריה גלל כולל-אביבים לכל דבר, והיא נאה עליהן, מעריצה את בעוריהם. וגם בה עדיין נותרו הרבה

יש צוואות שמחות

נעמי שפר עם בעלה, מרדכי חורוביץ (מימין) ולמעלה: אהוד קודריצ'ל הבנים מלאים אחד של חשג, ויש לו כבוד האחד להיותו של השני ולעבודת של השני.

שגילתה את סוד השירים המבוקשים המציאה מייד העניין תודת התעמלות שלמה. נעמי אומרת שגילתה תחבוב, השיטה הזו היא מתבון ברוך נגד מניקות ושאיין אדם שיכול להעיד על כך טוב ממנה. מניק לך היא גם שיפיה את קולה בצורה נכונה.

הזן המניקות, יש את עיניו המניקות. פתחם היא מגלה דבר שמעניין אותה היא גרבת, אולי לשלוש שנים. זה יכול להיות סמך שהיא מתאכזבת. או מניקה ומיצר-באלה או שהיא מתייחסת, שכינה כעונה זו של חשג, ראי להמבא במאיה, ולמדה בבוקר היא כשההדעשה, בדרך לשם, יש לה תוקפה בתן. היא מתמכרת לסטרייבישול, למחנה שח

שלי באים ברובם מבחון. דברים שאני מגלה, הרבה מאד שגוענות וזלפים. ושגוענות לא חסרים לה. היא הראשונה שמורה בהם. קורם כל היא. מניקות" איריה בעיקר במה שגוע לילדים. חמיר תודה שיקה משה. פעמיים בשבוע היא חולקת למאולה גרבורג, גברת בת שמונים

נעמי שמר מתגעגעת, רק אל העתיד. היא אינה עוסקת בהתבוננות פנימית מתמדת ולא משייכת עצמה לאופנת החשיפה האישית. אחד השירים בתקליטה הבא הוא כעצם צוואה שכתובה בהרבה הומור והולירה הרבה שמועות שאותה - הן מצחיקות: „כבר 30 שנה קוברים אותי. בכל פעם שאני חולכת להוציא שיערה מהראש, מספידים אותי. זה לא מפחיד. הרי כולנו נמות בסושי של דבר”.

מאת יעל פרדלמר צילומים: שמואל רחמני

זאת גם הסיבה שהיא אינה נותנת. זה לא בשבילך, מבניות. היא יכולה לשבת שעות ולתפור ביד. את כל הריפור לסלון עשתה במריירה, ישבה שעות וחפרה ביד כימאים לכריות.

אחרי הימים הללו באים ימים מבוקשים יותר, בהם הכל קלח וצריך רק להתיישב ליד המסנרת. כך קרה לה באפריל השנה, כשהמסר חורש כתבה עשרה שירים חדשים שייצאו בעוד חודשיים בתקליט חדש - "נפצים אישיים". את כל עשרת השירים יבצע חשוק משה בקי שכבר שי בעבר בתוכנית טלוויזיה שונת. אחי השירים בתקליט נקרא "אם זה תורה

להתחלק, וזאת בעצם צוואה של המסורת, כתובה בהרבה הומור, אבל עדיין צוואה. ואלו השיר הזה תנביתו הרבה מאוד שמועות. כבר זמן רב מרברים על-כן שהיא חולה, אמיל חולה מאוד. לשמע הרברים מורצת נעמי בצחוק גדול, מתגלגל. כבר שלושים שנה קוברים אותי. בכל פעם שאני חולכת להוציא שיערה מהראש, מספידים אותי. אני מכירה את העניין הזה.

לא מפחיד אותי. לא למה שיפחיד אותי. הרי כולנו נמות בסושי של דבר. באשי, לשי, וזו אני לא המבאני את הלאנו החל של שירי צוואות שמחות. אני עצמי תרגמתי את (המשך בעמוד הבא)

Книжка 42

אופנה

הגבר של '87 עומד להיפרד מהחליפות המחויטות, מהמקטורנים הכחולים ומהמכנסיים האפורים. פאריס מכריזה על מהפכה דרבתי שבמסגרתה בגדי הגברים "וצאים מן הארון". אבל בצד הטידורפים האוונגרדים מופיעים גם דברים שפויים יותר, כמו בגדים רחבים, רכים ונוחים מאריגים טבעיים, בעיקר כותנה ופשתן, ובגדים הנראים כאילו נוצרו לשעות הנופש גם כשלמעשה נועדו להילבש במשרד, בין 8 ל-5

מאת יהודית חנוך, פאריס

המהפכה כבר החילה

החילו להיפרד מהמכנסים האפורים מהמקטורן הכחול המי סורתיים. עוד מעט אולי תגידו שלום גם לכל הפריטים המפרידים האחרים בצד הגברי של ארון הבגדים הביתי. זאת, אם אמנם יצליחו מעצבי האופנה הפריסאים להרגיל את העין שהתרגלה לראות בגדים צמודים, כשהם כמעט הכלב כי מה שחולק לקטנות בעתיד הקרוב הוא מחפשי אמתיות בבגדי הגברים. אפילו הפצצות שהתפוצצו כאן לאחרונה ב"אייכטן" של ארגוני טרור שונים לא הצליחו להסיט את תשומת-הלב מה"פיוץ" שעשו בימים אלה במאריס 25 מעצבי אופנה (שעדי כה עסקי בעיקר בבגדי נשים) לאופנה הגברית. גברית? קל מאוד היה להתבלבל בין המינים עם מה שראינו מסתובב שם על הספקטרום של מהפכה מגנטית שלהם. היתה זו תגובה אמיתית של בגדי גברים שמכחלים לא נראו מאז המאה ה-18. היא נמשכה שבוע ימים ונערכו

הם לא התחששו, הם לבושים באופנה האחרונה בחולט, משועת ועליות. דגמים של "מקס", אחד מיצרני מאריס המצליחים.

מפגש מן שגרים רבים ייחזרו בו מתוך מסיבות כשימצאו בחנויות בגדים את יצירות האחרות - החפץ מאד תיקנות מאד. השנים עם מי ששמו עדיין לא אפרו רכב למצבים באופנה עד לפני שנה שנים. זה העונה - שנתקופה האחרונה קטן יצא מהאופנה בכל הקשור לבגדי גברים - האופנה השונה להגיגה מנייה ציפי מארק, מעצב האופנה הצעיר שיש לו כמה שנים את מראהו על גופו. הציג את אופנת הגברים של קיץ 87, אחד מבתי פאריס החוקים ביותר שבמסגרתם נעצרה הפני אופנה לפני שהובלה לרחבי העולם. מיאקו, שחשב לראשי האופנה מסתובב ועליות ראשי גברים, הוא לרובין פשוטים מבגדים רחבים מאוד. אופנת סטיל קימנו מאריגים קצרים, נעדר כתמת ומשתק קצת, אצל אצל אצל את מנהל הבנק שלנו. דעלה רבה באופנה הבשים אפטר למען שילוח לשנת גם את אופנת גברים. קל למצוא היטל על "בגדים של נשים" מבגדים רחבים כסיגנון שלם מציגים מופסטיים, ובמקום מלחמה מאתרי - מקטורנים מעללים שנייה מתנה ופשתן וקיקים, הצי

שקופים, לסיפור הזה צירף תגודות, סטילים ואפילו צמידים קלאטים מכלים. פשוט מאוד, אבל עם הרבה "שיק". לקלוד מונטנה יש חוג שותפים יחידים, זק ואורס מיואנפי, יצרני אופנת נשים שמחלקים את זמנם ועוסקים בין מאריס לימו. בשנותיהם האחרונות פתחו מונטנה ופיואנפי במאריס שני בוסקים משותפים בהם אמרה לנו שהשנה אכן חלו כמה שינויים מהפכניים - הן באופנת בגדי הגברים והן בגישת הגברים אל האופנה בבגדי הגברים הערשים, אמרה, נמכרים בקצב שלא היה מבייש את אופנת הנשים. אבל לא כל בגדי הגברים חדשים הם סטילי הקוסקטלים של גוטייה או המליתים של מונטנה. ב"ס.א.מ." - "סלון אינטרנציונל" זה להימנע מסקולר, הציגו 900 יצרני בגדים מחד מרחים של מרישים צבעוניים ויפים מכל הסוגים במני 42,000 קניינים שהגיעו מ-90 ארצות. האירוע נערך באולמות התצוגה הענקיים ב"מורס" זה וורס" שהולקו ל"דחמבות", ובנינים אתרי-תצוגה של היצרנים השונים. מהם התפזקו בכמה מטרים רבועים בהם חלו הבגדים על רקע תמונות קיץ גדולות וצבעוניות, עם תוספת "קישושים" של כמה דוגמניות יפהפיות שתמיי "הולכות טוב" עם

בגדי-גברים. היצרנים האמיתיים-גדולים לעומת זאת, הקימו מסלולי-תצוגות והציגו עליהם בשטח בלתי-פוסק דוגמנים ודוגמניות שהציגו את כל מה שילבשו הגברים בקיץ הבא. כאן היו הבגדים הרבה יותר מתונים מאלה שראינו אצל המעצבים שהזכירו למעלה. יש לומר שבמסגרתם הוצגו הצרפתים הם אנשים מעטים שראויים למכור בגדים. ובכל זאת, התחרושות הכללית היתה שהכיוון, השנה, יותר צבעוני ורך מכל מה שראינו באופנת הגברים ב-200 השנים האחרונות.

בשורה חשובה החליפה המציאות והנוקשה נמצאת, לפי פאריס, בשלב-שירות אחרונים. הוציאו ממנה את הכספה וריכוזו אותה במכנסים רחבים יותר, מבעבר עם כיווצים במותניים, ובמקטורנים גדולים ומשובצים המזכירים את בגדי הנגוסטרים מהמחוזות-המזרחיים, כמו "ברגשים וחליפות", למשל. רוב הבגדים ב"ס.א.מ." נראו כאילו נועדו לשעות נופש וחופש. לא מפני שמישהו מצפה שהבגדים יסטיקו לעבודה, אלא משום שזו הגישה העכשווית לאופנה הגברית: הרבה צבעים, בגדים

גם הבגדים הכי שפויים בתצוגות פאריס האחרונות היו בלאגן אמיתי של צורות וצבעים (בגילום מיימלי) מן תחליפות לקיץ '87. חסידיו את כל החלקים הממוחזרים ועשו אותן רבות, מנוססות ומשובצות (שמאל למטה).

סלובס 45

סלובס 45

ד אם את מרברת עם בעלך לאחר קיום יחסים.
במידה שאני ליד טלפון - אז, כן.

[illegible]

Appendix 50

יציאת ההודות לך על תבונתך כמדור "חיים ואוהבים", בה כתבת על "קבוצה חושית המקומת ביותר בחברה שלנו", תחת הכותרת "על חשיבות הגבוהה מכירה אני על כשרי את תבניות

ייתן לסמוך עליה, ונח לה - בערבון מוגבל ובלי
סיים, בבקשה. זה לא מתאים לך, גבירתי.

ותורו עשמו על המהרה בוצרו והערה בביהמ"ס
שנאמר אחרי הלימודים ונתן שיעוריו ע"ד הלכה,
העולה הדורש, שלם במסורת "שיעור שריי"ל
ומה בעצב קרע עם אמרנו שמסורבלו ו
והכריז, ונתן הרחוקה לתלמידיו בהן טובה בחינת ופשו
למורה כלום שנאז אותו וזהו לא פסע לא אפס
להתקיים במנהג לאו וזה יכיל להיות, ואם הפס
ותחננה עם עולה הדורש, מהנהג, ויש להם ב"ח
הכרל כל שלוש שנים, מסורבלו כלול ופשו

ואני שואלת את עצמי מה קורה היום עם הטויל
 ם החילוק, לאריה השואג (זהו כמו החתול, נכון?)
 וחי ולמקורות חירדן, ולמים הקרים כמו קרח
 איליקרי, לשר, רובם מה דרוגים שם, רובם אחר
 כך נגאל הארמה מאתם עד יורד לטוילתם

מאזניים (23 בספטמבר עד 22 באוקטובר)
מבורה שאין לכם פבלות ואהם רוצים את
מבורה מהר, טועב לחלץ מבעת אהם
שייה ולם תעורר תנובה בלתי צמחה
היות שחשוב תתקשר לעורר ליהם
לכם במיטב.

קרב (23 באיגרות עד 21 במספר)
מחשבות אלה כל העקרונות המצוי
היה מדי זמן, בעת ההערכות והדיון
המתמשכים להבנות על תפוצת חומרי
לחימה אלה ותשתית לעסקים השונים
שנעות הערב - נשאל האם

צלמת מגדלת תוכי. למה לא? בתוכי יש
נעצם כל מה שהיא מחפשת בגבר. אפשר

[illegible]

היה מתופסות מהסחרור הזה, ובעיקר מן
הענין הכלל פעם כשהיא יורדת לדירת הצלמת
שמה הכניעה, מקום אותה טובי תורן חדש או
ו תורן חדש. והם מרברים ממש בצורה רומה,

הענין הזה נזכר ע"ד 21 בדצמבר (הענין הזה נזכר ע"ד 21 בדצמבר)

בדצמבר עד 19 ביטאר)
ואם אתה ללמוד את המסמך המסמך
לשם ללמוד, כי מה שברור לכם בקשר
לשם של הסוגים אתכם, אינו ידוע לכם.
לשם למינות. אתם טובים בחכמה, ובעת
ההיא.

במברואר 18 עברנו
 ולא התערבותו של מישורו, המי
 מיוון עזרתם על עצמכם. חששו
 הצרכו למלא מקור החתיבות
 עשויות לחורמן עסקות

המבואר ע"ד 20 במאוס)
הנכדא לערב עסקים וביזנויים. בכלל,
היום אין עוד בקיות, והעסרכו לחים
קחת עשאו אתם משלימים את חמרים
התכלית הקטורה לקניינת. צמות

המקור עד 19 באפריל)
לכם תחשבו מעורבות לבני קבלה
חמים וקרים לנרד, אך אל תהיו לדבר
לכלל וכולו. חוש המצפון ידריך
את הרושם. בעולמי במקום - תהיה

יחיד", היא מספרת אתרייך לאורי...אנשים את אותו
עולם, מתנגדים באופן רומן, ומה שמצדק במיוחד –
שקולותיהם זכורים.

לא מעט תופעת גליה את הצלמת באמצע מחלק
לילי עם התיכוי או המוחזר. תופעה, מחלק מתבארים, היא
תחבואה וקראת בקלין ויחמקה...ויחמקה...תלכית.
גלגרים שלה יש שמוט שלרוב מסתימים באותה
רובות – יחידה, אלא ששם התיכוי נשאר קבוע, ושמות
גלגרים – מתלכית.

הדרך שלה נהוגה הצלמת האנף הגלגרים שלה
ידי אלה יכרות מוהריה – אף היא רומה גלגרים
לספרות את גליה מרק בהלכות אילוף תוכים, אבל
היא אינה משתחררת מההגדרה שהיא מרובת, בעצם,
ל הגלגרים.

• [View all](#)

“תוכי חוש צריך לקשור בהתחלה. יש להם מנהג פשוט כנעניים ולברות, ולעצירים שבחם יש מינהג מעומד. אז אור החלון וליצי המטה. לכן, בימים ראשונים, אני קשור להם חוש וק רלוג כדי שיתחמם לבת. כלם רוצים לברות. צריך לדעת להחזיק אותם כבדעיות, כלם חוש שיהיה קצת יותר ארוך הדגון שלהם, ללכת, תמיד עוד מנסימטר – כרי שלא יגרשו שמישהו קשר אותם.”

על-כך פנים, צריך לצאת מתוך הגנה שחש
אחרי זמן קצר הם מקבלים כסחון
ומבקשים לפרוש כסף ולקוח. מצד שני את
שאלת טעם הנזיל חבל ככלול סגור. הוא צריך
הוא צריך לשלוט בדיה כולה ולהרגיש עצמו
ובאן צפויה הסכנה. צריך לדעת לתמרין בין
של החובי לכרחה ובין הרצון של להמשיך
והחף

לכן אני גוזרת קצוות של כמה נוצות מהכנף

הוא שמאלו, מסורבל, ובתבונתו התוכית הוא תופס
מסוכן לגמות לברוח עם כנף קצוצה. אינסטיקט
יוס שלו אומר לו שכדי להמשיך לחיות עליו

(20 באפריל עד 20 במאי)
עצבניים למדי בימים אלה, ויכול להיות שזה
עייפות. וסו להימנע מזיכוכים עם העלול
זכות מפורזות. ישנם כאלה המוכנים לתמוך
בכספית ונשיית, והגישו את הרוזמטיקה.

ביום (21 במאי עד 20 ביוני)
לכם בעת וטייה לזרוב כפנים על שטוחות
עולות לחתכתך עם מישור קרוב בגלל
זאת מיתווה ופנינים כפנים אחרים. שות
יקנו לכם תחושה ליכות בלודכם מתקשים
ליט. קשרים יעזרו לקריות.

(21) ביתו עד 22 ביולי.
לחיות שאדם מתווכחם בגלל בעיית עבר
נחשבים למצב ירוק משותף. אולם לטובים
יש שם סבלנות ומון. ואלוים לחגול
כיום. ישן מספר משלות שתצטרכו למלא
ע, ואז תוכלו לזרוק.

ה' (23 ביולי עד 22 באוגוסט)
 כל חלוצי ישראלים עם עצמכם לגבי רשותיכם
 יהיו, או שהם יוצגו באופן שיביא אתכם
 להזמנתם או נאום בעיית עכשיו. אחרים
 יכלו להביא זמן בחברת ילדים, וישארו מאחור
 ב' משפחה.

ת (23 באוקטובר עד 22 בספטמבר)
 נ מניסח ביקורתה מדי בלמ חבר, אחת
 ו יתחם ברי של ממש, את מניסח ששם
 ו למלא החתומות חתומות, וכל לחת
 בעת השלישי של מנו זכרון בסדרו תחת

להישאר בדירה. הוא לא יודע שאחת הכנפיים שלו קוצצה במקצת. הוא בטוח שהוא חופשי."

★

דרך בחירת התוכנים יכולה גליה לבחון את התהליך וההשקלה של ידירתה עצמלמת. את גירושיה ממערכת, הולדת לאסוף תוכנים שפיתחם צבעוניים אבל מכון שהיא עצמה קמה לגליה. בעצמם הם די מוכן וזכור ומה. את מנסה ללמוד את הדבר אבל הם לא זוכרים כלום. קמה היא אחת שאת מתרגלת ליפני שלהם, את שוכחת שום ימים ויש גם ארז ועל כך שאלוהים לא חיבר את הימים אבל גם תחבול.

[illegible]

גליה לא הבינה מדוע מוכנה העלמה להתפטר ולבלות את זמנה בתורם בגינת אבנר אצל שושים, כמקור שהיא עצמה בחורם מכריזה נגד. יום אחד אמרה לאורי: "אשה בסך הכל רוצה שהגבר יהיה נאה, נאמן או הוא שונא אותי - וזה ערר של לפתרון שאלה חילק לנו את המערכת הזאת בגינת הכימים. במערכת הזאת, ואנחנו, למרות כל התאורות של שחור-עצמות עצמה, מחפשות נקבר את העוצמה הסמויה התבויה".

★
יום אחד מצאה לה הצלמת, סופי-סוף, ידיד
הלכה מהרבה זמן ורוב המוליד חמור של דה

אחריכך, ברמה היה לה כי באותה עת ממש היא אספה לביתה גם את התוכי החדש, גם הוא קריר חיימקה. משעם מגזע אמונז: תוכי בצבע ירוק, על ראשו כתר גבוה ומתחת לכנפיו זנבו כחם אדום. תוכי נבון. בעל

הצלמת גילתה שחיימקה תורש תיפקד כמעט כמו רשטיקול או - כפי שאמרה לגילה - כמעט כמו אני שכן אני יכולה לראות את עצמי. אני חוררת

התבוננות - ואז אני מתחילה לצרור, התוכי המגולגל הזה חודר אחרייך על כל המדות שלך, בדיוק, נישית פעם לתקליט על רשמיך! מריבה שלך עם אורי וחרו' שהקליט מעם את - ואז תוכלי לעצק יותר, בגויי מנוי, תרבי! בצורך ותושבת את המריבה, לגליה לא היה טעם שתימקה החרש משפיע על

למשך תקופה קצרה הייה נראה שלחיים ואו ירדה
ליה יום אחד לירידת העלמות, וגילתה שהכלוב ריק.
וישקע לא ויהי לא, והוא לא פרט לא ברק, והעלמות
והחידה אותו לחנות אחרי כידור קצר נודע לה שגם

חבר חתול, המהרס, כבר איננו.
הוא כבר לא תגמול לגורל תוכים חרשים, אמרה
עלמה לגליה... גרמה לי שהגיע הזמן להתמודד מעם
חל עם משקל אמיתי, לא עם אחד שחודר אחרי כמו
וכי... גרמה לי שבפעם הבאה אנסה, לשם שינוי,
אדם מהרעיד.

[illegible]

51. සාකච්ඡා

בעמור זה מבחר מהיריעות
והמודעות שפורסמו ב"מעריב"
בשבוע המקביל של 1951.
הנוסח המקורי גשומר.
ליקט: גבריאל שטרסמן.

רמת-גן, "הופצצה" מהאוויר

די צעירות ממגן דוד אדום ומר
עברים לבית החולים.
במקום הופיע צעיר תאונות
והזעקו פלוגות מכבי אש, מן
דוד אדום וכן פועלי החשמל
ומפעל הים. מכונים של שרות
החשמל היפעו במהירות והמס-
קה את הדום. פלוגת מכבי אש
התאחזה וקצת ימים נראה עשן
ממיר בוקע מן הקטנות העליות
של הבית.

[illegible]

המקום "הופצץ" שנית
המפצצות נשלחו לא הרחק מן
מקום הראשון. מפוצעים מת-
ללים ברחובות והם נאספים על

הצריפים

עזרה פלשו

לְבֵית סֵפֶר

ב-100 עולי עיראק, צריסוניהם נהרסו אתמול ע"י משטרה בשכונת עזרא, תפסו יליה את בניין בית הספר חב"ד ת מורח"י בשכונת התקווה וזה ק"י סירבו לעזוב את הבניין.

מחזות אייכמן נתגלו לעיני
פרנץ, בלטיקסר הויזר במקום.
תולדות גדולה שודרת בשופות
תקרה כולה. לאחר שהעולים
עיקר תגבורת מתליאיבי ומי
מסיבה, ברי שיוכלו להתנגד
לל נסיון מצד המשטרה להור
אם מבית הספר.

בכל חררי הבנין התגללו
 ימים וסיעה מעט המטלטלים,
 ונחאו לבנין מקום החרים.
 משה בין כלו בית הספר
 תיכניסו וזעקו ללחם ולמים.
 הבניסו לבית הספר תלוי
 עם הכובס: הצילו בדעת
 ואלקטו שיכוננו, ובדורנו
 את חינונו, עשרת גברים,
 יולדים ימים מתרועעים
 בקתורנו.

חזון הקורפוס
בניהם דוד שוקט
הקורפוס הנלוי בשמך הגדול
על המותן בקורפוס אלכסיס
היה (בידי) חתן ונשיא
היה אחר לרובם כל יום
השנה 12-10 למטה כפי
הוא היה קצין צה"ל
היה בתי הכולה ספור
היה נמצאת כל חייו
היה

Introduction

ינתן לאדם שימצא יתרון שכן
כיום מורב, מירמה, שחוקים
מחויב לשרשרת זה, שאנו כ
יום חמישי, 20.5.52, בין השעות
11—12 לפמדיצ, בדרך מחוז
אלגבי מנת רח' שינקין בנסיה
באסיבים מס' 30
להחזיר: ברייני
רחוב שרדא הלוי 123

תפילות לעולם

לביתי היתה מורה
אחרת, אשר
המתפרצים ניסו
לחסותה כמעשה
'גנבים'. וזאת היא גם
דעת החוקרים מעט
משפחת 'ישראל' - מי
לנו מנחם בנין בקשר
להורעת המשפחה
מאתמול

אנב, בבין מחקן נב
טעות אחרת: שווי
החפצים שנבנו הוא
ל"ו ולא 750 ל"ו, כמו
שנבמר, וביניהם מבין
הרדיו שערבו בעסקי
"סנטימנטליזם" בימי
השתמש בבין בימי
המחזור.

מחפשת

בלונדרינים

קבוצת שוטרים וזמלה רחוק
במרכז ירושלים, בכביץ, ציון, גל
רים בלונדוניים לצורך מחד
היו, שעמנו להעיד ובזמן קשה
משמרת ירושלים. לאחר מלחמה
של שנותיים ומעלה תלמודים
שנחלה לאסוף מנין צעירים כולם
ויכלה לערוך את המסד.

בת"א - א"י

חוקי" - טוען

משרד הפנים

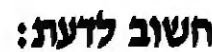
משרד הפנים מס' 126-
הכוביות בסך 126-
שחטל על ידי עיריית תרצה
הוא בלתי נזק.
הודעה זו לנדרש בתאנה
משרד הפנים לא יבצע בעלי המ
עניות הפרסיות שפונה משה
גר חסום זה גם למשרד הפני
ולחסימי האזור.

[illegible]

_____

אטארי ST

עם העכבר
האמיתי.

דרוש את תעודת האחריות של ארם בע"מ
המקנה לך:

1. מערכת המעלה בעברית.
2. תמיכה וגיווי מקצועיים.
3. רק לחברת אדם חידע ומלאי החלפים כדי לחבטא שרות ואחריות לאורך שנים.

ש"ח 320x6

כולל מע"מ, ללא ריבית

ATARI®

אדם מחשבים בע"מ
דיונגוף 248 תל-אביב טל' 238940

APPLE MACINTOSH	IBM PC-AT	ATARI 68010	החנות
1984	1981	1986	עוד יצור
68000	80286	68000	CPU
7.83	4.0	8.0	מהירות במ"ש
512	256	512	זיכרון RAM BUILT IN
59	75	99	מחיר בסיסי
כן	כן	כן	MOUSE בע
כן	ברשומים וקובץ	640x200 מסך 3270	רזולוציית צג
10/1512x243	112/1728x350	112/1640x1000	רזולוציות מחשבים
כן	ביתנים	כן	החומות מסתדרים על החומר
כן	כן	כן	יציאה ב-2 BUILT IN
כן	כן	כן	יציאה ב-2 BUILT IN
כן	כן	כן	מחשב למיקרוסופט MODI BUILT IN
כן	כן	כן	יציאה למיקרוסופט BUILT IN
כן	כן	כן	מחשב 612x + צג והקטנים + יציאות
5,400 ש"ח	7,150 ש"ח	7,400 ש"ח	מחיר
כן	כן	כן	מחשב 612x + צג על המחשב
כן	כן	כן	מחשב 612x + צג על המחשב
כן	כן	כן	מחשב 612x + צג על המחשב

[illegible]

**בפקודת המשטרה
הכניסה אסורה בהחלט
לבני גיל למטה מ-15 שנה**

לסרם המדות

"אהבה ונבולים"

AU ROYAUME des CIEUX
מְהוֹלֹת „אלוהי” חַיִּי אֱלֹהִים

_____

העולם הנפלא של האופנה בידכם!

ב'ים להקצוות האופנה

לקבוצת שופות מקצוע מניין
לקבוצת שופות לחתונה בחיים
לכם נעים ונעים!

בגדי-ים

- תכנון וצירוף אופנה
- תדחיתנות קונפיקציה
- תופרת דוגמאות (מחז)
- גזון מוצא - תכנון נגדים

תעודת הסמכה

עשי בעצמך
בשיטה קלה ומודרנית
קורס תפירה למתחילות

תל אביב אזורי 19
דו-20-22.30-14.00
658408
657945-03

בתי הכל-בן
פתוחים שבת
279.86
עד 2200

בימים א-ה
בתי הכל-בן
פתוחים רצוף
עד 2000

שנה טובה לכל המשפחה

במשביר לצרכן
279-3.10.86

20% הנחה

מוצעי מיטה
שמיכות וכריות
כריות נוי
מפות ומפות
וילונות
מגבות
שטיחונים

שבוע כלל
עדיין במחיר הישן

במוצאי שבת - ההזדמנות האחרונה

כלי בית ומטבח

15% הנחה

מכונסי ילדים

קניית הסכס

מבחר חולצות נשים תוצרת חוץ

39.90

רק ש"ח

עד אולת חמלא

15% הנחה

נעלי ילדים

20% הנחה

מבחר עשיר של מוצרי נוי מזכוכית קרמיקה ומסר

קנה היום

2.11.86

VISA

מבצע בלעדי למחזיקי ויזה

תז קניה של המשביר לצרכן - מתנה שכדאי לתת - מתנה שכדאי לקבל

המשביר לצרכן רשת בתי כל-בו ראשונה בישראל

הופיע • חדש

זה עתה הושלם!

מלון עברי-עברי

מלון עברי-עברי

ב"7 כרכים

מאת א. אלמליח וי. קן פי

מלון אנגלי-עברי

מלון עברי-אנגלי

ב"3 כרכים

מאת מרדכי מ. סגל

וד"ר מ. דגוש

המלון כולל 50,000 ערכים ומטרתו לשמש כמכשיר עזר, בראש וראשונה, לישראלים דוברי עברית (תלמידי בתי הספר התיכון, סטודנטים באוניברסיטה, אנשי עסקים וכו') וקוראים הנזקקים למקור ידע מהימן על אוצר המילים של האנגלית בת זמננו, כפי שמשמשים בז'אנר באמצעי התקשורת, במכתב ובטלפון, ובסוגים שונים של כתובות ספרותיות ותובליות שטיות, וכן ללומדי עברית שהם דוברי אנגלית, כסווד בהרחבת אוצר המילים העברי האקטיבי שלהם.

המלון מבוסס על אנגלית בריטית בת זמננו, כשמוכאות בן ג' צורות כתוב ומשמעותיות אמריקאיות - כל אלה בשיטון מתאים.

במחיר הברז מיוחד - 90 ש"ח ב"3 תשלומים

נא לצרף 5 ש"ח דמי משלוח בדואר רשום.

* המבצע בתוקף עד סוף נובמבר 1986.

תלשח חזמנה

לכבוד ספרית מעריב
ת"ד 20208 תל-אביב 61-201

נא לשלוח אלי מלון אנגלי-עברי, עברי-אנגלי
ב"7 כרכי מאת מרדכי מ. סגל וד"ר מ. דגוש.
מב"ב 3 המחאות למקורות "ספרית מעריב" בסך
כולל של 90 ש"ח ועד 5 ש"ח דמי משלוח.

שם _____
מס' ת"ד _____
כתובת _____
מיקוד _____
טלפון _____
חתימה _____
תאריך _____
חתימת _____